

รู้จักโลกคนงาน อ่านจดหมายข่าวออนไลน์

แรงงานปริทัศน์

LABOUR REVIEW NEWSLETTER VOL.35 NO.401 FEBRUARY 2021 ปีที่ 35 ฉบับที่ 401 กุมภาพันธ์ 2564

มาตรการเยียวยาผู้ประกันตน ม.33 ลูกจ้างได้หรือเสียประโยชน์?

- ทรศณะอันยาวไกลต่อขบวนการแรงงานไทยของ อารมณี พงศ์พจน์
- เครือข่ายแรงงานหญิงยื่นนายกเยียวยาถ้วนหน้า
- 301 องค์การขอของขบวนการเด็กนายนก จัดสวัสดิการการเงินอุดหนุนเด็กถ้วนหน้า
- สถิติจำนวนแรงงานข้ามชาติขออนุญาตทำงานผ่านระบบออนไลน์
- ข้อเรียกร้อง-ทำท้วงติงการแรงงานเรียกร้องรัฐเยียวยาแรงงานถ้วนหน้า

ทั้งนี้ มาตรา 33 เป็นกลุ่มที่... เยียวยา 3,500 บาท
ระยะเวลา 2 เดือน

มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์

AROM PONGPANGAN FOUNDATION-LABOUR RESOURCE CENTRE

ก่อตั้งปี 2526 (Establishment on 1983)

51/109 ซอยงามฉวี ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120 โทรศัพท์ 0-2516-1589 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2516-1071

51/109 Soi Ngamchawee Road.Tambon Khlong Nung, Amphoe Khlong Luang, Pathum Thani 12120, Thailand

Tel.0-25161589 Tel. / Fax 0-25161071, E-mail : apfirc@hotmail.com, apfirc@gmail.com

วัตถุประสงค์ มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์	THE OBJECTIVE OF AROM PONGPANGAN FOUNDATION-LABOUR RESOURCE CENTER
1.เพื่อให้การช่วยเหลือด้านการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการและประสบการณ์ การฝึกฝนอบรมแก่ลูกจ้าง ตลอดจนเผยแพร่สารคดีเกี่ยวกับวิชาการด้านแรงงาน การแรงงานสัมพันธ์ และการพัฒนาแรงงาน	1.Promote the study on labour issues, dissemination of information, exchange of experiences on organizing and campaigning for industrial democracy, training workers on labour relations and formation of labour unions.
2.เพื่อให้การช่วยเหลือด้านกฎหมายและสวัสดิการ แก่ผู้ใช้แรงงาน	2. Support for legal aid and struggle for workers' rights and welfare and better working conditions.
3.เพื่อจัดตั้งสถาบันการค้นคว้า ให้ผู้ใช้แรงงานได้ทำการค้นคว้า เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและความมั่นคงของผู้ใช้แรงงาน	3. To establish a research institute for promotion of workers' education and social awareness to encourage their participation in development of the welfare and solidarity among workers.
4.เพื่อร่วมมือกับองค์กรแรงงานและสถาบันอื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมแรงงาน ทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง	4.Cooperation with others labour organizations and institutions which pursue similar objectives.
5.เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมพัฒนา สื่อมวลชนประเภทต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานและสาธารณชน	5.To promote knowledge and understanding as well as media development participation for the benefits of workers and the public in general.

วัตถุประสงค์ การจัดทำจดหมายข่าวแรงงานปรีกษณ์ออนไลน์

“แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์” เป็นจดหมายข่าวออนไลน์ของมูลนิธิฯ กำหนดออกเดือนละ 1 ฉบับ เพื่อรายงานความเคลื่อนไหวขององค์กรแรงงาน สถานการณ์แรงงานสำคัญในรอบเดือน และเผยแพร่บทความที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานส่วนรวม

As a labour foundation, we publish a monthly journal for workers called ‘Labour Review’ to report on worker movement and give some analytical reviews on current labour issues. Interested one may leave questions or subscribe ‘Labour Review’ via apfirc@hotmail.com

คณะผู้จัดทำเนื้อหา : รศ.ดร.นภาพร อติวานิชยพงศ์ นางสาววาสนา ลำดี นายชฤทธิ์ มีสิทธิ์ นางสาวสุธิดา ลีนคำ

คณะออกแบบจัดทำรูปเล่ม : voicelabour มูลนิธิพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

สนับสนุนโดย : มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท

voicelabour.org
สื่อสารแรงงาน สร้างสรรค์สังคม

แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์ จัดทำขึ้นโดยมิได้มุ่งหวังผลกำไร เพื่อประโยชน์แห่งสังคมโดยรวม ร่วมสนับสนุนการจัดทำโปรดอนเงินเข้าบัญชี มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์ บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาตรีเพชร เลขที่ 006-2-40890-1 หรือ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยพิวเจอร์รังสิต เลขที่ 026-0-91018-7 (กรุณาแนบสำเนาส่งมายังมูลนิธิฯ ด้วย)

บทบรรณาธิการ

แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์ฉบับที่ 54 (401) ประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2564 พบกันอีกครั้งในสถานการณ์แพร่ระบาดระลอกใหม่ของโรคโควิด-19 ที่ทำให้ต้องกลับไปสู่ภาวะซึ่งประชาชนที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการขาดรายได้ต้องรอรับเงินเยียวยาช่วยเหลือจากรัฐอีกครั้ง กลุ่มคนจนที่เป็นแรงงานในระบบซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคมมาตรา 33 ที่ยังไม่ตกงาน แต่ก็ได้รับผลกระทบไม่น้อยกว่าคนจนกลุ่มอื่นๆ หลังจากที่ถูกทอดทิ้งจากมาตรการเยียวยาของรัฐมานาน บัดนี้ถึงคราวที่จะได้รับส่วนแบ่งจากการเยียวยาบ้างแล้ว แต่ก็ยังมีข้อสังเกตและข้อถกเถียงว่าผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ได้รับประโยชน์จริงหรือไม่? ผู้สนใจติดตามอ่านได้ในแรงงานปรีกษณ์ฉบับนี้

อย่างไรก็ตาม มาตรการเยียวยาหลากหลายวิธีที่มีอยู่ในขณะนี้ เป็นเพียงการบรรเทาทุกข์ของคนจนในช่วงเฉพาะหน้าเท่านั้น ในขณะที่การแก้ปัญหาโรคระบาดพอจะมองเห็นทางออกจากการฉีดวัคซีน แต่การฟื้นฟูเศรษฐกิจซึ่งเป็นการแก้ปัญหาระยะยาวของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากพิษ

ของโรคระบาดโควิด-19 ทั้ง 2 ครั้ง ยังคงเป็นความหวังอันริบหรี่ของประชาชนที่ต้องการก้าวให้พ้นวิกฤตเศรษฐกิจที่ยาวนานมาจนจะครบ 1 ปี

ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา มีสถานการณ์ทางการเมืองที่สำคัญเกิดขึ้นหลายเรื่อง หนึ่งในนั้นคือการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2564 เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลรวม 10 คน การลงมติผ่านพ้นไปโดยไม่มีสิ่งใดเหนือความคาดหมาย แต่ข้อมูลต่างๆ ที่สส.พรรคฝ่ายค้านได้เปิดอภิปรายก่อนการลงมติ ได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาที่ดำรงอยู่อย่างยาวนานในสังคมไทย นำเสียดายที่ข้อมูลเหล่านี้หากถูกนำมาเปิดเผยต่อสาธารณชนในประเทศซึ่งระบอบประชาธิปไตยของงามและเข้มแข็งแล้ว ย่อมนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางการเมือง แต่สำหรับประเทศไทยในขณะนี้ ข้อมูลซึ่งมีคุณค่าเหล่านี้เป็นเพียงการตอกย้ำความรู้และให้ความกระจ่างมากขึ้นสำหรับประชาชนผู้เฝ้าหาสังคมที่เป็นธรรมและมีความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงเท่านั้น แต่ไม่มีผลต่อการสั่นคลอนอำนาจของชนชั้นปกครองที่ใช้ทั้งความรุนแรงและการครอบงำทางอุดมการณ์ควบคุม

ประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ภายใต้การปกครองอย่าง
สงบราบคาบ

แรงงานปริทัศน์ฉบับนี้ได้เผยแพร่บทความที่
เกี่ยวเนื่องกับอารมณ พงศ์พจน์เป็นเรื่องแรก คือ
“ทรรศนะอันยาวไกลต่อขบวนการแรงงานของ

อารมณ พงศ์พจน์” เขียนโดยรองศาสตราจารย์ ดร.
สุธี ประศาสน์เศรษฐ์ อดีตประธานมูลนิธิอารมณ
พงศ์พจน์ และได้พิมพ์เผยแพร่ผลงานอื่นๆที่
เกี่ยวเนื่องกับอารมณ พงศ์พจน์ เพื่อให้ผู้อ่านได้
ติดตามอย่างต่อเนื่องต่อไป

อารมณ พงศ์พจน์ : ชีวิตและงาน

ทรศนะอันยาวไกลต่อขบวนการแรงงานไทย ของ อารมณ พงศ์พจน์

โดย สุธี ประศาสน์เศรษฐ์

จากหนังสือ อารมณ พงศ์พจน์ ปัญญาชนของขบวนการกรรมกรไทย

จัดพิมพ์โดย มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์

สนับสนุนการจัดพิมพ์โดย มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท

ธันวาคม 2542

จากการที่ผู้เขียนได้อ่านข้อเขียนเกี่ยวกับ
ขบวนการแรงงานไทย ของคุณอารมณ พงศ์พจน์ ทำให้
ได้เห็นว่าคุณ ทรศนะต่าง ๆ ที่เขาได้จารึกไว้เป็น
ตัวอักษรหลายประการ ยังเป็นแนวคิดที่มีชีวิตชีวา
สามารถอธิบายปัญหาและชี้แนะทิศทางของ
ขบวนการแรงงานไทยในปัจจุบันได้เป็นอย่างดีจึงขอ
นำเอาข้อความต่างๆ ของคุณอารมณมาจัดเป็น
หมวดหมู่ตามเนื้อหาที่เขาแสดงทรศนะไว้ดังนี้

1. ว่าด้วยความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในการ
ต่อสู้ในสิ่งที่ตนเชื่อถือ
2. ว่าด้วยความเชื่อมั่นในพลังประชาชน
และความผูกพันของระบบเผด็จการ

3. ว่าด้วยความสำคัญของการสร้าง
“ตลาดภายใน”
4. ว่าด้วยความสำคัญของผู้ใช้แรงงาน
ต้องเชื่อมโยงกับการสร้างสรรค์ระบบ
ประชาธิปไตย
5. ว่าด้วยความเชื่อมั่นในการเปลี่ยนแปลง
สังคมโดยสันติวิธี
6. ว่าด้วยความเป็นอิสระเสรีของ
ขบวนการแรงงาน
7. ว่าด้วยความเป็นเอกภาพของขบวนการ
แรงงาน

1. ว่าด้วยความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในการต่อสู้ใน
สิ่งที่ตนเชื่อถือ

การที่เขาต้องสูญเสียอิสรภาพต้องจากลูกและภรรยาสุดที่รักไปนั้น เขาได้จารึกเป็นตัวอักษรในจดหมายจากคุก ว่า “เป็นแต่เพียงการจากไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของเสรีชน ปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำกรรมกรเพื่อเรียกร้องเสรีภาพเรียกร้องความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนทั่วไป เป็นการจากไปเพื่อทำงานที่มีเกียรติ” (จดหมายจากคุก หน้า 102)

ในครั้งนั้นเขาถูกทางรัฐบาลเผด็จการธานินทร์ กรัยวิเชียร ยัดเยียดข้อหาให้หลายข้อตั้งแต่เป็นภัยสังคม เป็นผู้ทำลายความมั่นคงแห่งชาติ และเป็นคอมมิวนิสต์

อารมณ พงศ์พจน์ ได้ตั้งคำถามต่อระบบสังคมไทย ที่ครอบงำโดยชนชั้นนำว่า “นี่เราทำผิดอะไร ความพยายามผลักดันให้กรรมกร มีฐานะความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น เป็นความผิดอันร้ายแรงด้วยหรือ?”

แน่นอนถ้าประณามผมว่า ทำลายความมั่นคงของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งผูกขาดความร่ำรวยเอาไว้เพียงกลุ่มเดียว โดยไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์แห่งคุณธรรมอันดีงาม ผมก็คือผู้ที่ปรารถนาจะเป็นคนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยมิชอบของคนกลุ่มนี้

แต่ผมไม่ใช่คนทำลายความมั่นคงของชาติอย่างแน่นอน” (จากคุณถึงคุณ หน้า 160)

2. ว่าด้วยความเชื่อมั่นในพลังประชาชน และความผูกพันของระบบเผด็จการ

คุณอารมณ พงศ์พจน์ เชื่อมั่นในการพัฒนาของพลังประชาชนและสังคมไทยโดยรวม และความเลื่อมใสศรัทธาผูกพันของอำนาจเผด็จการ และเราเชื่อว่าการยึดกุมการวิเคราะห์สังคมได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้เขามีความมุ่งมั่นและกำลังใจที่ไม่ย่อท้อ แม้ในบางช่วงเวลาขบวนการต่อสู้จะชะงักก็ตาม

อารมณ ได้บันทึกไว้ว่า

“ดอกไม้อับแล้ว บริสุทธิกล้ำหาญ บานอยู่ในจิตใจของประชาชน ผู้รักความเป็นธรรมทุกคน” (จากคุณถึงคุณ หน้า 184)

“ความเป็นจริงของสังคมที่ต้องพัฒนาตัวของมันเองนั้น ต้องเกิดขึ้นที่คงสภาพเดิมแต่เปลี่ยนแปลงเอาไว้” (จากคุณถึงคุณ หน้า 48)

และในบันทึกอีกตอนหนึ่งว่า

“เผด็จการนั้นไม่ว่าจะมาในรูปแบบใด ก็จะไม่สามารถดำรงอำนาจอยู่ในสังคมนี้ได้ยาวนาน” อารมณ พงศ์พจน์ (จากคุณถึงคุณ หน้า 183)

3. ว่าด้วยความสำคัญของการสร้าง “ตลาดภายใน”

ความคิดของอารมณ พงศ์พจน์ ที่อธิบาย เชื่อมโยงระดับค่าจ้างเข้ากับ **“ขนาดของตลาด ภายใน”** ของประเทศ นับเป็นความคิดทาง เศรษฐศาสตร์ที่สำคัญ นัยยะสำคัญในข้อเสนอของ เขาก็คือ การชี้ให้เห็นว่าฝ่ายนายจ้างพิจารณาว่า **“ค่าจ้าง”** ของคนงานนั้นมีบทบาทสำคัญในฐานะ **“ตลาดสินค้า”** ด้วย หาใช่เป็นแค่ **“ต้นทุนสินค้า”** เพียงประการเดียว

การสร้างตลาดภายในอันที่จะเป็นกลยุทธ์ สำคัญในการสร้างการพัฒนาที่สมดุล ไม่ทำให้ ประเทศไทยต้องพึ่งพาแต่ตลาดต่างประเทศมากเกินไป ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของนัก เศรษฐศาสตร์สำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองหลาย ท่านที่ว่า ระบบเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา ถูกกำหนดโดยชาติมหาอำนาจให้พึ่งพาแต่การ ส่งออก มาแต่ยุคอาณานิคม และแม้แต่ปัจจุบัน ธนาคารโลก และไอเอ็มเอฟ หรือกองทุนการเงิน ระหว่างประเทศ ก็ยังมาผลักดันให้ประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยด้วย ให้ดำเนินมาตรการส่งเสริมการ ส่งออก ผลก็คือ รัฐบาลจะละทิ้งตลาดภายใน และที่สำคัญก็คือ การกดค่าจ้างแรงงานเพื่อให้ต้นทุน สินค้าต่ำลง เพื่อไปแข่งขันกันในตลาดโลก และ หมายถึงการทำลายขบวนการแรงงานไปในที่สุด นั่น คือ เป้าหมายของกลุ่มทุนข้ามชาติ

ส่วนมาตรการในการสร้างตลาดภายในนั้นก็ ได้แก่ การเพิ่มอำนาจซื้อให้แก่ผู้บริโภค อันอาจทำได้ โดยการเพิ่มค่าจ้างแรงงานให้สูงขึ้น เพิ่มราคาพืชผล เกษตรให้สูงขึ้น ลดการผูกขาดตัดตอนของกลุ่มธุรกิจ ขนาดใหญ่ ทำการปฏิรูปที่ดิน เพื่อยกระดับความ เป็นอยู่ของชาวนาชาวไร่ให้ดีขึ้น ทั้งหมดนี้ ก็คือการ ดำเนินการให้สอดคล้องกับความเป็นธรรมทาง เศรษฐกิจนั่นเอง ถ้าทำได้อย่างนี้แล้ว ตลาดภายในก็ ย่อมจะขยายตัวขึ้น เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มธุรกิจเอง

อารมณ พงศ์พจน์ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ตลาดภายในไว้อย่างน่าสนใจ โดยเขาได้วิพากษ์ถึง การทำลายตลาดภายในของพวกนายจ้าง ซึ่งกระทำ การอย่างละโมภโหดมาก

“ผมเห็นด้วยกับการแสวงหาผลกำไรในการ ลงทุน แต่ผมไม่เห็นด้วยกับการแสวงหาผลกำไร อย่างโง่เขลา และละโมภโหดมาก

นายจ้าง นายทุนจำนวนไม่น้อย ยภายในประเทศไทยที่ไม่เข้าใจถึงหลักเศรษฐศาสตร์ เบื้องต้น พวกเขาครอบครองตลาดภายในประเทศ อยู่ และความสามารถของพวกเขาในการขยาย ตลาดต่างประเทศสำหรับสินค้าของพวกเขามีอยู่ น้อยมาก ข้อนี้พวกเขาก็รู้ดี แต่สิ่งที่พวกเขากระทำ อยู่ภายในปัจจุบันนี้ก็คือ การทำลายตลาด ภายในในประเทศของเขาเอง

ผู้บริโภคสินค้ารายใหญ่ที่สุดภายในประเทศก็คือ ผู้ใช้แรงงาน เงินที่ผู้ใช้แรงงานได้รับมาจากการขายแรงงานคือ เงินที่จะได้ในการซื้อสินค้าที่พวกเขาใช้หยาดเหงื่อแรงงานผลิตขึ้นมา

ถ้าสมมติว่าเขาไม่ยอมปรับอัตราค่าจ้างแรงงานของกรรมกรให้สมดุลกับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้นแล้ว ผู้ใช้แรงงานทั้งหมดจะเอาเงินที่ไหนไปบริโภคสินค้าของเขา

ถ้าเขาพูดรีดหนักขึ้น ประกอบกันกับการคอร์รัปชันของข้าราชการที่มีอยู่มากมายแล้ว ผู้ใช้แรงงานที่ยากจนจะยืนอยู่บนสังคมนี้ได้อย่างไรกัน?”

เขาได้เสนอทางออกไว้สองประการคือ ด้านที่หนึ่งเกี่ยวกับบทบาทของผู้ใช้แรงงานเขาได้เสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจทางการเมืองเสียใหม่

“แน่นอนพวกเขาต้องหาทางออก ทางออกของพวกเขา ผู้ใช้แรงงานก็คือ พยายามเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแห่งอำนาจทางการเมืองในประเทศนี้เสียใหม่” (จากคุณถึงคุณ หน้า 101)

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแห่งอำนาจทางการเมืองที่อยู่ในทรวงของอารมณ์ พงศ์ พงษ์ นั้น หาได้เป็นการใช้ความรุนแรง

ดังที่กำลังมีขบวนการหนึ่งดำเนินการอยู่ไม่ ตรงกันข้าม เขากลับเป็นตัวของตัวเองเต็มที่ เสนอให้แก้ไขความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ซึ่งเป็นหนทางที่สร้างสรรค์กว่า ดังความเห็นที่ว่า

อีกด้านหนึ่งเขาก็มองเห็นว่าจำเป็นจะต้องให้การศึกษาแก่นายจ้างด้วย เพราะเขาเคยคิดว่าฝ่ายนายจ้างจะเป็นผู้มีความรอบรู้ มีความฉลาด ดังข้อความที่ว่า “แต่เมื่อผมได้มาพบนายจ้างจริงๆ บางกลุ่มเข้า ผมก็รู้ทันทีว่าพวกเขาเหล่านี้ส่วนมากก็เป็นตัวเจ้าปัญหาของสังคมเช่นเดียวกัน” (จากคุณถึงคุณ หน้า 100)

เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ เขาก็เสนอว่า

“ผมได้เสนอให้มีการจัดการศึกษาอบรมให้แก่ทางฝ่ายนายจ้างด้วยไม่ใช่การศึกษาอบรมให้แก่ทางฝ่ายลูกจ้างคนงานแต่เพียงฝ่ายเดียว เพราะถ้าหากเราจะสอนแต่เพียงลูกจ้างคนงานรู้ แต่นายจ้างนายทุนกลับไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์เลยนั้น ก็เท่ากับว่าเราไม่ได้แก้ไขปัญหอะไรทางด้านแรงงานของชาติเลย” (จากคุณถึงคุณ หน้า 100)

4. ว่าด้วยการต่อสู้ของผู้ใช้แรงงาน ต้องเชื่อมโยงกับการสร้างสรรค์ระบบประชาธิปไตย

การต่อสู้ของผู้ใช้แรงงานในทศวรรษของ
 อารมณ พงศ์พจน์ ได้ชี้ชัดว่าจะต่อสู้เฉพาะเรื่อง
 เศรษฐกิจอย่างเดียวไม่เพียงพอ ที่จะประกันอำนาจ
 ต่อรองของคนงาน จะต้องให้ **"ความสนใจทิศทางการเมือง"** เพื่อให้ขบวนการนี้สามารถควบคุม
 พฤติกรรมและบทบาทของรัฐบาลต่อขบวนการ
 แรงงานให้ได้ ดังจะเห็นได้จากบันทึกของอารมณ
 ที่ว่า *"กรรมกรก็คือประชาชนผู้ทุกข์ยาก และต่ำต้อย
 ของสังคมเช่นเดียวกับชาวนา ในเมื่อกรรมกร
 สามารถรวมพลังอำนาจต่อรองได้ระดับหนึ่งเราก็ควร
 สนใจทิศทางการเมืองให้มากควบคุมรัฐบาลให้ได้มาก
 เท่าที่สามารถกระทำได้ เพราะถ้ารัฐบาลเป็นฝ่ายตรง
 ข้ามกับกรรมกรเสียแล้ว มันก็ไม่มีประโยชน์อะไร
 กรรมกรจะใช้ระบบสหภาพแรงงานไปต่อสู้เราจะ
 สนใจแต่เฉพาะเรื่องเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่ได้"*
 (จดหมายจากคุก หน้า 43)

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนก็เชื่อว่าเรามีได้เสนอ
 ไปไกลมากถึงกับให้มีการตั้งพรรคการเมืองของ
 คนงานขึ้นมา เขาคงเพียงแต่ต้องการให้ขบวนการ
 แรงงานเป็นขบวนการที่เป็นพลังอิสระเป็นกลุ่มกดดัน
 ทางการเมือง ซึ่งวางผลประโยชน์ของขบวนการไว้ที่
 การปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้ทุกข์ยาก ทั้ง
 ในเมืองและในชนบท

ที่สำคัญอารมณฯ ได้เน้นเสมอถึงบทบาท
 ของขบวนการแรงงานในการร่วมกันสร้างสรีระระบบ
 ประชาธิปไตยดังตอนหนึ่งในหนังสือ ซึ่งเขาเขียน
 เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการกรรมกรที่ว่า
*"ภายใต้กระแสทางการเมืองที่ล่อแหลมต่อระบบ
 การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น ถ้ากลุ่มสหภาพ
 แรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มกรรมกรที่มีการ
 จัดตั้งไม่มีส่วนร่วมเพื่อใช้สิทธิพลจากอำนาจการ
 ต่อรองทางด้านเศรษฐกิจเข้าไปสนับสนุนระบบการ
 ปกครองแบบนี้แล้ว กลุ่มที่ต้องการฟื้นฟูระบอบการ
 ปกครองแบบเผด็จการก็ย่อมจะฉวยโอกาสในการ
 ทำลายระบอบประชาธิปไตยได้ง่ายขึ้น"*

ความเห็นเช่นนี้ยังคงไม่ล้าสมัยในปัจจุบัน
 แม้แต่บัดเดียว แม้เขาจะกล่าวมาเป็นเวลาเกือบสิบ
 ห้าปีแล้วก็ตาม

5. ว่าด้วยความเชื่อมั่นในการเปลี่ยนแปลงสังคม โดยสันติวิธี

ขณะที่สถานการณ์สากลในช่วงสิบกว่าปีที่
 ผ่านมา เต็มไปด้วยการแข่งขันทางอุดมการณ์
 ระหว่างสองลัทธิที่แข่งขันกันอย่างสุดเหวี่ยง
 บรรยายากภายในประเทศก็มีการใช้ความรุนแรงกัน
 อย่างอามหิต ดังข้อความที่ว่า

*"ผมไม่เคยนิยมการใช้วิธีรุนแรง สำหรับ
 ปัญหาทางการเมืองที่เราคนในสังคมนี้สามารถ*

แก้ไขร่วมกันได้ โดยการใช้สมองเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขปัญหาด้วยการเข่นฆ่ากันด้วยหรือ?” (กรรมกร หน้าคำนำจากผู้เขียน)

ข้อเสนอของอารมณ พงศ์พจน์ ต่อกองไกรรัฐให้ใช้แนวทางสันติวิธีในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคม ยังใช้ได้ดีกับยุคปัจจุบันที่อดีตสหภาพโซเวียตล่มสลายไปแล้ว เขาได้เขียนในหนังสือกรรมกรไว้ว่า “เลิกทำร้ายกรรมกร เลิกเข่นฆ่าผู้นำกรรมกร เลิกกล่าวหาว่ากรรมกรเป็นคอมมิวนิสต์เสียที่เกิดขึ้นนี้เขาไม่ใช่กรรมกรปฏิวัติเปลี่ยนระบบสังคมกันแล้ว ประวัติศาสตร์รัสเซียล้มลงเสียแล้ว และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์รัสเซียนั้นไม่สามารถเป็นจริงได้อีกในสังคมอื่นๆ ของประเทศอื่นๆ เลิกเข่นฆ่ากันอย่างมลายเสียที” (กรรมกร หน้าคำนำจากผู้เขียน)

6. ว่าด้วยความเป็นอิสระเสรีของขบวนการแรงงาน

อารมณ พงศ์พจน์ เป็นนักสหภาพแรงงานที่ยึดมั่นในหลักการและความเป็นอิสระเสรีเพื่อรับใช้ชนชั้นผู้ใช้แรงงาน และสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น เขาได้ประกาศย้าว่า

“ผมไม่เคยรับนโยบายทางด้านแรงงานมากจากผู้หนึ่งผู้ใด ผมไม่เคยรู้จักกับนักการเมือง นักการ

ทหาร ข้าราชการระดับสูง หรือแม้แต่กลุ่มผู้นำของฝ่ายคอมมิวนิสต์มาก่อน ผมทำงานด้านแรงงานตามความเห็นของผมเอง และผมคิดว่า สิ่งที่ผมกระทำไปในขณะที่เป็นผู้นำกรรมกรในสภาแรงงานแห่งประเทศไทยเป็นสิ่งที่ถูกต้อง” (จากคุกถึงคุก หน้า 35)

เขาได้ประณามผู้นำแรงงานจอมปลอมที่ก้าวขึ้นกุมอำนาจในองค์กรแรงงานเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนนำเอาองค์กรแรงงานไปปรับใช้กลุ่มการเมืองและกลุ่มอำนาจนิยม ดังที่เขาบันทึกไว้ว่า

“สมาชิกหลายคนของสหภาพแรงงานหลายต่อหลายสหภาพ ยังคงมีความคิดที่จะใช้สหภาพแรงงานให้เป็นองค์กรผลประโยชน์ส่วนตัว มีหน้าซ้ำกรรมกรบริหารสหภาพแรงงานในหลายต่อหลายสหภาพแรงงานก็ยังลักษณะอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนในสหภาพเป็นบันไดไต่เต้าขึ้นไปสู่ความรุ่งโรจน์ทางการเมืองตามแนวทางฟาสซิสต์” (อ้างใน “ชีวิตและความคิดของอารมณ พงศ์พจน์ หน้า 83-84)

ในอดีตตอนหนึ่งที่ว่า “ผู้นำกรรมกรในยุคหลังนี้จำนวนมาก ยังคงใช้รูปแบบเก่าที่ผู้นำกรรมกรในสองสมาคมนี้ บางคนกระทำมาเป็นรูปแบบในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง บนหยาดเหงื่อ

แรงงานและน้ำตาของกรรมกรไทยผู้นำสงสารอยู่อีก”
(กรรมกร หน้า 54)

7. ว่าด้วยความเป็นเอกภาพของขบวนการ แรงงาน

ในปัจจุบัน ได้มีผู้นำแรงงานส่วนหนึ่งพยายามที่จะปรับขบวนการแรงงานให้มีเอกภาพมีอำนาจต่อรองที่สูงขึ้นในบรรดาพลังต่างๆ ในสังคม โดยให้มือสมัครนำหรือสภาแรงงานระดับสูงแห่งเดียว อารมณ์ พงศ์พจน์ มีความเห็นว่าจะไม่ควรแยกองค์กรนำของผู้ใช้แรงงานเป็นหลายองค์กรเพื่อจะได้มีความเป็นเอกภาพและเป็นปึกแผ่น ประกอบขึ้นเป็นพลังต่อรองที่เข้มแข็งในการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนงาน และสร้างสรรค์สังคมที่ดีงามดังจะเห็นจากข้อความสองตอนจากงานเขียนของเขา ดังนี้

“ผมไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดที่จะแยกองค์กรนำของกรรมกรภายในประเทศไทยออกเป็นหลายองค์กร ในขณะที่สภาพของกรรมกรยังไม่ได้รับการปรับปรุงทางด้านความเป็นอยู่ให้ดีกว่าปัจจุบัน ผมไม่อยากให้มีกรรมกรฝ่ายซ้ายหรือกรรมกรฝ่ายขวา ในขณะที่สวัสดิการต่างๆของกรรมกรตามที่มีระบุอยู่ในกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานทั้งหลาย ยังไม่ได้รับการยอมรับหรือได้รับการค้ำประกันจากนายจ้างภายในประเทศอย่างจริงจัง

กรรมกรภายในประเทศไทยควรจะรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เหล่านี้ก่อนรู้เพื่อเศรษฐกิจของตัวกรรมกรก่อน ก่อนที่จะแยกออกเป็นกรรมกรฝ่ายซ้ายหรือฝ่ายขวาเพราะถ้าหากเราขึ้นทำเช่นนั้นในช่วงเวลาี่แล้ว แนนอนที่สุดพลังการต่อรองของฝ่ายกรรมกรจะต้องลดน้อยลงไปอย่างมหาศาลกรรมกรจะต้องมาต่อสู้กันเอง แทนที่จะต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของส่วนรวม ซึ่งแทบจะอยู่รอดไม่ได้ในทางด้านเศรษฐกิจ” (จากคุกถึงคุก หน้า 38)

“ภาวะความรับผิดชอบของกลุ่มสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องการจะเคลื่อนไหวทางด้านแรงงานอย่างสงบและเป็นไปตามระบบสหภาพแรงงานอย่างจริงจัง จึงกลายเป็นภาวะความรับผิดชอบที่หนักมาก หนทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้จึงมีอยู่เพียงหนทางเดียวเท่านั้น คือจัดรูปการบริหารองค์กรจัดตั้งระดับสูงของฝ่ายกรรมกรขึ้นมาใหม่ ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา เพราะถ้าหากว่าองค์กรจัดตั้งระดับสูงสุดของกรรมกร มีอิทธิพลผลักดันความเคลื่อนไหวทางด้านแรงงานของชาติได้จริงจังแล้ว ก็ย่อมก่อให้เกิดผลสะท้อนไปถึงรัฐบาลและนายทุนด้วย กระแสความคิดที่จะทำลายความเจริญเติบโตที่มีอยู่ในวงการรัฐบาลและในหมู่นายทุน ก็ย่อมจะยากต่อการประสบความสำเร็จได้” (กรรมกร หน้า 109)

รู้สึกโลกคนงาน

อย่างไรก็ตาม ในการถกเถียงของกลุ่มผู้นำแรงงานและนักวิชาการก็มีข้อวิตกกังวลกันอยู่ว่า หากองค์กรแรงงานมีการรวมกันเป็นองค์กรเดียวจะมีปัญหาด้านที่จะขาดประชาธิปไตยในองค์กร ต่อประเด็นนี้ผู้เขียนเชื่อว่า จากทฤษฎีต่างๆไปหลายแห่งที่คุณอารมณ์ฯ ไปหลายแห่งที่คุณอารมณ์ฯ ได้เขียนไว้ น่าจะให้ข้อสรุปว่า เขายอมไม่ได้เด็ดขาดที่

แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์

จะให้องค์กรสูงสุดแห่งนี้ (หากเกิดขึ้นได้) มีการรวมอำนาจในมือผู้นำเพียงไม่กี่คน เพราะเขาย้ำเสมอว่าในการใช้อำนาจใดๆ นั้นต้องทำเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของสังคมเป็นเรื่องหลักและองค์กรของส่วนรวมนั้น “ต้องเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงไม่ใช่ประชาธิปไตยจอมปลอม”

(กรรมกร หน้าคำนำ จากผู้เขียน)

บทความ

มาตรการเยียวยาผู้ประกันตนมาตรา 33 ลูกจ้างได้หรือเสียประโยชน์กันแน่ ?

วาสนา ลำดี

แนวทางที่รัฐเสนอแก้ปัญหาเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เมื่อโคโรนา 2019 (โควิด-19) ระบาดเป็นระลอกใหม่ (ระลอก 2) หากมองถึงการเยียวยาในช่วงการระบาดของโควิด-19 คือ เร่งแจกเงินให้ประชาชนผ่านโครงการต่างๆ เช่น “คนละครึ่ง” เติมเงินในบัตรคนจน กำลังใจให้อาสาสมัคร(อสม.) ซุปเปอร์ฮีโร่ “เราเที่ยวด้วยกัน” “เที่ยวไทยไว้เท่า” ล่าสุดโครงการ “เราชนะ” โอน 7,000 บาท ซึ่งโครงการสุดท้ายเสี่ยงของผู้ใช้แรงงานในระบบประกันสังคม และลูกจ้างภาครัฐ ก็ดังพร้อมกันว่า “พวกเราถูกทิ้งอีกแล้ว” หลังรัฐบาลประกาศแจ้งว่า ใครบ้างที่ไม่มีสิทธิได้โครงการเราชนะ ประกอบด้วย แรงงานระบบประกันสังคมมาตรา 33 ลูกจ้าง หรือพนักงานภาครัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ เป็นต้น โดยให้เหตุผลว่า “ยังมีรายได้และทำงานอยู่” แต่ด้วย

เสียงสะท้อนภาพปัญหาของแรงงานในระบบมาตรา 33 และการจ้างงานลูกจ้างภาครัฐในระบบราชการต่อ วิกฤติที่ทวีความรุนแรงจากผลกระทบการระบาดของไวรัสโควิด -19 ด้วยเช่นกัน

เสียงที่เรียกร้องของกลุ่มแรงงานในระบบประกันสังคมมาตรา 33 โดยองค์กรนำด้านแรงงานหลายองค์กรเดินสายยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน นายสุชาติ ชุมกลิ่น ยื่นต่อนายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ผ่านทางศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ ยื่นต่อ นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และประธานคณะกรรมการการแรงงาน นายสุเทพ คู่อ้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล โดยคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย สภาองค์กรลูกจ้างสภาพัฒนาแรงงานแห่งประเทศไทย เครือข่ายแรงงานเพื่อสิทธิประชาชน กลุ่มบูรณาการแรงงานสตรี เพื่อให้รัฐบาลเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แบบถ้วนหน้าและเท่าเทียมกับโครงการเราชนะ ซึ่งในเนื้อหาข้อเรียกร้องอาจมีความแตกต่างด้านตัวเลขและระยะเวลาในการเยียวยาบ้างเท่านั้น แต่ข้อที่ตอกย้ำ คือ รัฐต้องไม่นำเงินประกันสังคมมาเยียวยาแรงงานในระบบประกันสังคมมาตรา 33 อีก

ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเร่งรัดลูกจัดโครงการลดเงินสมทบ และเพิ่มสิทธิประโยชน์ช่วยเหลือสำหรับสำหรับผู้ประกันตนมาตรา 33 จากประกันสังคม ช่วงโควิด-19 ระบาดระลอกใหม่กับผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมาตรา 33 ทั้งหมด 11 ล้านคนทั่วประเทศ ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคม ดังนี้

1. ลดเงินสมทบเหลือ 0.5-3%

ในช่วง โควิด -19 ระบาด กองทุนประกันสังคมได้ลดเงินสมทบให้นายจ้างและผู้ประกันตนมาตรา 33 จากปกติต้องจ่าย 5% ของค่าจ้างหรือสูงสุด 750 บาทต่อเดือน เหลือ 3% ของค่าจ้าง หรือสูงสุด 450 บาทต่อเดือน ในเดือนมกราคม 2564 จากนั้นในเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2564 จะได้รับลดหย่อนเหลือ 0.5% ของค่าจ้าง หรือสูงสุด 75 บาทต่อเดือน

2. สิทธิรับเงินทดแทน 50% ในกรณีว่างงาน (ชั่วคราว) เนื่องจากเหตุสุดวิสัยโควิด-19

ปี 2564 ประกันสังคม จะจ่ายเงินทดแทนกรณีว่างงาน (ชั่วคราว) จากเหตุสุดวิสัยโควิด-19 ในอัตรา 50% ของค่าจ้าง หรือสูงสุดไม่เกิน 7,500 บาท โดยผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวไม่เกิน 90 วันภายใน 1 ปี สำหรับเงื่อนไข มีดังต่อไปนี้

ประกันสังคมมอบความสุขต้อนรับปีใหม่ 2564

มอบความสุข 4 ชั้น เพื่อผู้ประกันตน

ของขวัญปีใหม่

ของขวัญปีใหม่ที่ 1 (มีผลบังคับใช้ 1 ม.ค. 2564)
โบนัสปีใหม่ 30 บาท

ของขวัญปีใหม่ที่ 2 (มีผลบังคับใช้ 1 ม.ค. 2564)
ปรับเพิ่มเงินสงเคราะห์บุตร เดือนละ 800 บาท (ใช้จนหมดจำนวนบุตร 1 คน อายุไม่เกิน 6 ปี หรืออายุไม่เกิน 3 ปี)

ของขวัญปีใหม่ที่ 3 (มีผลบังคับใช้ 1 ม.ค. 2564)
ปรับเพิ่มค่าคลอดบุตร เป็น 5 ครั้ง รวมเป็นเงิน 1,500 บาท

ของขวัญปีใหม่ที่ 4 (มีผลบังคับใช้ 1 ม.ค. 2564)
ปรับลดเงินสมทบ 3 เดือน (ม.ค. - มี.ค. 64)
*นายจ้าง ลดเหลือ 3%
*ผู้ประกันตน มาตรา 33 ลดเหลือ 3%
*ผู้ประกันตน มาตรา 39 ลดเหลือ 278 บาท

มาตรการรับมือโควิด-19 (มีผลบังคับใช้ 19 ธ.ค. 2563)
สิทธิประโยชน์ว่างงาน เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้างรายวัน (ไม่เกิน 1 ปี)
มีสิทธิได้รับไม่เกิน 90 วัน

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564
เป็นต้นไป
ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.sso.go.th

ติดต่อสอบถาม โทร. 1506 กด 1506 หรือ 24 ชั่วโมง www.sso.go.th

1.เป็นผู้ประกันตน มาตรา 33 ที่ส่งเงินสมทบครบ 6 เดือน ภายใน 15 เดือนย้อนหลัง 2.ลูกจ้างได้รับความเดือดร้อนอย่างใดอย่างหนึ่งจากไวรัสโควิด-19 ได้แก่ ต้องกักตัวเพื่อเฝ้าระวังการระบาดของโรค หรือนายจ้างต้องหยุดกิจการ เนื่องจากคำสั่งของราชการ 3.ลูกจ้างไม่ได้รับค่าจ้างในระหว่างนั้น

3. สิทธิรับเงินทดแทน 70% กรณีถูกเลิกจ้าง

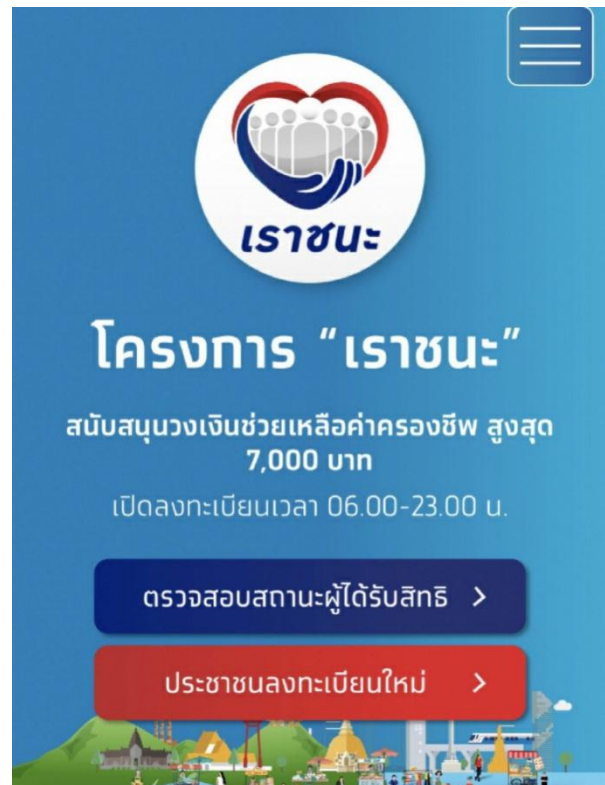
หากท่านว่างงาน เพราะถูกเลิกจ้าง ประกันสังคม มาตรา 33 จะได้รับเงินชดเชย 70% ของค่าจ้างรายวัน ปีละไม่เกิน 200 วัน จากเดิมกองทุนฯ จ่ายเงินชดเชย 50% ของค่าจ้าง เป็นเวลา 180 วันต่อปี

4. จ่ายเงินทดแทน 45% กรณีลาออก

หากท่านว่างงานเพราะลาออก ผู้ประกันตน มาตรา 33 จะได้รับเงินชดเชย 45% ของค่าจ้างรายวัน ปีละไม่เกิน 90 วัน จากเดิมจะได้รับเงินชดเชย 30% ไม่เกินปีละ 90 วัน

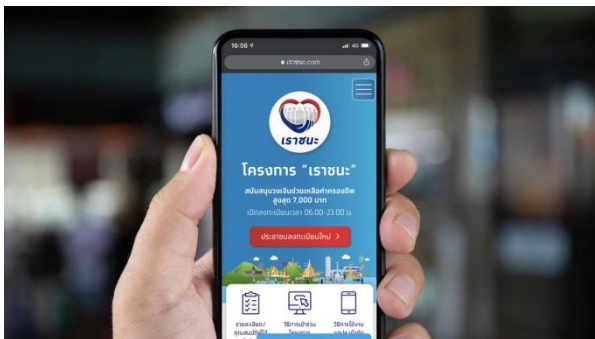
ต่อด้วยโครงการ“ม.33 เรารักกัน”ตามที่ นายสุชาติ ชมกลิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้ชี้แจงตามที่สื่อมวลชนรายงาน “ถึงแนวทางการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 11 ล้านคน ที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโควิด-

19 ได้รับเงินเยียวยา 4,000 บาท เป็นระยะเวลา 1 เดือน โอนสัปดาห์ละ 1,000 บาท

แม้ว่า ผู้ใช้แรงงานในระบบประกันสังคม มาตรา 33 จะรู้สึกว่ “สิทธิยังไม่เท่ากัน” และยังไม่ถ้วนหน้า ตามที่สื่อมวลชนรายงานว่ จะมีผู้เข้าข่าย มีสิทธิได้รับเงินเยียวยาในครั้งนี้ 9.27 ล้านคน ซึ่งรัฐบาลจะใช้วงเงินประมาณ 37,100 ล้านบาทในโครงการนี้ โดยเงื่อนไขคุณสมบัติผู้ประกันตนที่มีสิทธิ คือ จะต้องเป็นผู้ประกันตนมาตรา 33 ที่มีสัญชาติไทย, ต้องไม่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และไม่ได้รับสิทธิโครงการ "เราชนะ" โดยไม่มีเงินฝากในสถาบันการเงินรวมกันเกิน 500,000 บาท (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563) ลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ www.ม33

เรารักกัน.com มีความคืบหน้า ล่าสุดลงทะเบียนแล้วเกือบ 8 ล้านคน (เริ่มลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2564) ซึ่งยังมีเวลาไปจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2564 โดยยังพบปัญหาไม่ต่างกันกับผู้ที่ลงทะเบียนเราชนะ คือ แรงงานในระบบประกันสังคมมาตรา 33 ที่ไม่มีสมาร์ทโฟนที่จะใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิได้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้เข้าปรึกษาหารือกับทางรัฐมนตรีกระทรวงการคลังถึงแนวทางการลงทะเบียนในแรงงานส่วนนี้ โดยเสนอให้มีการตั้งโต๊ะเพื่อลงทะเบียนที่หน้าโรงงาน

สภาพปัญหานี้กลุ่มแรงงานในระบบประกันสังคมมาตรา 33 จะทำงานอยู่ในสถานประกอบการ ส่วนใหญ่มีรายได้ที่เป็นขั้นต่ำเดือนละราวหมื่นบาทเท่านั้น ซึ่งเป็นรายได้ประจำ แต่ภาระที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2563 จากการระบาดของโควิด-19 ทำให้การทำงานไม่สามารถทำได้เต็มที่เหมือนเดิม ด้วยสถานประกอบการจำนวนมากได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะแรงงานในภาคบริการ ใน

กิจการโรงแรมที่ต้องสลับวันทำงานเพื่อให้แรงงานพอมีรายได้ บางส่วนนายจ้างก็ให้หยุดงานชั่วคราวโดยอาจจ่ายค่าจ้างให้เพียงร้อยละ 75 บางแห่งจ่ายเพียงร้อยละ 50 ของค่าจ้างเท่านั้น

นายวิจิตร ดาสันทัต ประธานสหพันธ์แรงงานธุรกิจโรงแรมและบริการ จ.ภูเก็ต เล่าว่า จังหวัดภูเก็ต เป็นเศรษฐกิจพึ่งพาการท่องเที่ยว เป็นเมืองของนักท่องเที่ยว ช่วงที่โควิด-19 ระบาดระลอกแรกทุกคนยังพอจัดการตนเองได้บ้าง แต่ก็ยังเป็นการแก้ปัญหาตนเองส่วนใหญ่ เมื่อระลอกใหม่ระบาดอีกครั้งการจับจ่ายใช้สอยหายไปจากระบบเศรษฐกิจฐานล่าง อย่างว่าแต่เศรษฐกิจการท่องเที่ยว ที่ปิดแทบจะถาวร ปิดกิจการชั่วคราวยาว ซึ่งยังกระทบกับธุรกิจต่อเนื่องอย่างห้องเช่า เมื่อแรงงานไม่มีรายได้จ่ายค่าเช่าบ้าน ค่าไฟฟ้า ประปา ในช่วงแรกคิดว่า 3 เดือนผ่านไปทุกอย่างจะกลับมาดีเช่นเดิม แต่ในความเป็นจริงหนักขึ้นกว่าเดิม มีระลอกใหม่ คนเช่ายังคงไม่มีงานทำ หากจะไล่คนเช่าห้องออกไป ก็กลัวไม่ได้เงินที่ค้างค่าเช่าบ้านอยู่ แต่หากว่า ให้อยู่ต่อก็ต้องแบกรับภาระและยังคงไม่ได้ค่าเช่าบ้านต่อไป อยู่ในสภาพกินไม่เข้าคายไม่ออกจริงๆ

“หากจะกล่าวไป สภาพของความเดือดร้อนแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ในแต่ละจังหวัด แต่ละเมือง แต่ละพื้นที่ แต่รัฐบาลใช้แนวคิดตัดเสื้อตัวเดียวใส่ได้ทุก

คน แล้วคนมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม เดือดร้อนไม่เท่ากับคน 14 -15 ล้าน จริงหรือ เป็นไปได้อย่างไร และแรงงานที่อยู่กรุงเทพฯกับภูเก็ต เดือดร้อนเท่ากัน เป็นไปไม่ได้ คำถามคือภูเก็ตเป็น จังหวัดแห่งการท่องเที่ยว ที่รัฐใช้ในการโปรโมทแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้เข้าประเทศจำนวนมหาศาล วันนี้เหมือนเมืองร้างผู้คน รัฐควรมีมาตรการเยียวยา ให้เมืองท่องเที่ยวอยู่ได้ ไม่ใช่ปล่อยให้ตาย หรือ กระเสือกกระสนช่วยตนเองแบบนี้” ในมุมมองของ วิจิตร ดาสันทัต

แล้วอันที่จริงในความหมาย เมื่อแรงงานไม่มี รายได้ความหมายคือ เศรษฐกิจฐานล่างก็ทรุด เงิน หายจากท้องตลาด โครงการเยียวยาต่างๆที่ออกมา เริ่มถึงทางตัน เพราะสิทธิที่ได้นำมาจับจ่ายในตลาด ได้ แต่ว่า เงินในการดำรงชีวิตตอนนี้คือ ค่าเช่าบ้าน

ค่าผ่อนบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่จำเป็น เมื่อต้องขาดเงินเดือนยังชีพของแรงงานรับจ้าง ด้วยการจ้างงานตอนนี้อยู่ในสภาพที่ทรุดมากกว่าทรงตัว แรงงานบางส่วนถูกให้ทำงาน 4 วัน หยุด 2 วัน หรือ สลับวันทำงานกันเพื่อรักษาสภาพการมีงานทำได้รับ ค่าจ้างแบบวันเว้นวันจึงตกที่นึ่งลำบากไม่แพ้กันกับ คนทุกกลุ่มเลย และอย่างที่ทราบกันอยู่ผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่อยู่ได้ด้วยการทำงานล่วงเวลา เพียงค่าแรง ขั้นต่ำไม่สามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ในสภาพค่าครองชีพที่สูงอย่างปัจจุบัน การระบาดอย่างต่อเนื่องของ โควิด-19 ทั่วโลกจนปี 2564 ที่เกิดการระบาดระลอก ใหม่ในประเทศไทย เรียกว่า ของเก่ายังไม่ฟื้น ภาระ ของผู้ใช้แรงงานยังคงเดิม บางรายที่ทำงานที่บ้านยัง ไม่ได้กลับไปทำงานเดิมในสำนักงานเลย เช่น คนทำงานธนาคาร ยังต้องทำงานที่บ้านต่อไป ค่า ไฟฟ้า ประปา ค่าอินเทอร์เน็ต ปรับปรุงบ้านเป็น ออฟฟิศ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นกว่าการเดินทางไป ทำงาน

นายไวทิต ศิริสุวรรณ ประธานเครือข่าย สหภาพแรงงานธนาคารและสถาบันการเงิน BFUN กล่าวถึงสถานการณ์ การแก้ไขปัญหาของภาครัฐใน มาตรการเยียวยาเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่ ตรงจุดของปัญหา ที่จริงควรมีประสบการณ์และ ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาจากบทเรียนของครั้ง ที่ผ่านมา ซึ่งยังดีที่ไม่ได้ใช้มาตรการปิดเมือง ส่วน

แรงงานในภาคธนาคาร การระบาดระลอกใหม่ของโควิด-19 ในภาคแรงงานธนาคารมีการปรับตัวมากขึ้น ในส่วนของ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) ทางสถานประกอบการมีการดูแลแรงงานมากขึ้น ในการอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานในส่วนที่ทำงานอยู่บ้าน (Work from home) อย่างเช่น ช่วยเรื่องค่าอินเทอร์เน็ต และสวัสดิการเหมือนเดิม เป็นการอำนวยความสะดวกให้ ซึ่งมาตรการนี้ก็มีในหลายธนาคารเช่นกัน

“สหภาพแรงงานก็มีส่วนในการที่จะเข้าไปพูดคุยปรึกษาหารือกับนายจ้าง แต่ก็อยู่แต่ว่าสหภาพไหนมีความแข็งแรงพอในการต่อรองกับนายจ้าง หากไม่เข้มแข็ง หรือแข็งแรงก็ยังเป็นปัญหาอยู่ ในส่วนของแรงงานที่ต้อง Work from home ฉะนั้นการที่รัฐบาลให้ทางกระทรวงการคลังจ่ายเงินให้ผู้ประกันตนมาตรา 33 คนละ 4,000 บาท ซึ่งบางส่วนหลุดด้วยเงื่อนไข จึงยังไม่ตอบโจทย์ความต้องการของแรงงาน ด้วยการใช้จ่ายยังมีข้อจำกัดอยู่

รวมถึงการลงทะเบียนด้วย ที่จริงข้อเสนอของผู้ใช้แรงงาน หรือประชาชนคือ เงินสดที่ใช้ลดภาระได้จริง” ไชยสิทธิ์ ตีรสุวรรณ กล่าว

เมื่อมีโครงการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 โครงการ ม33เรารักกัน และที่องค์กรแรงงานออกมาส่งเสียงถึงรัฐบาล นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง หรือให้กระบวนการรัฐสภาใช้บทบาทในการทวงถามสิทธิที่พึงได้ของผู้ประกันตนกว่า 12 ล้านคน และถูกจ้างภาครัฐ เพื่อให้เข้าถึงมาตรการเยียวยา ดังเช่น ควรได้รับการเยียวยาจากมาตรการของรัฐแก่ประชาชนทุกคนตั้งแต่อายุ 18 ปีขึ้นไปอย่างถ้วน จากการตัดลดบที่ไม่จำเป็นของรัฐ และให้รัฐบาลควบคุมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน หรือจัดจำหน่ายสินค้าราคาถูกให้กับประชาชน และค่าเล่าเรียนนักเรียนนักศึกษาเป็นเวลา 3 เดือน พร้อมทั้งอุดหนุนค่าเล่าเรียนออนไลน์ (เช่น ค่าอินเทอร์เน็ต) ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พร้อมทั้งนำเข้าวัคซีนโควิด-19 และกระจายให้ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ยังมีอีกเสียงที่ร้องขอให้รัฐมาดูแลสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 0-6 ปีถ้วนหน้า และยังมีเสียงของความไม่พอใจต่อการลดเงินสมทบที่ทำให้เงินในกองทุนประกันสังคมขาดหายไปประมาณ 20,000 กว่าล้านบาท ซึ่งหมายถึงผลกระทบต่อ

อนาคตความมั่นคงของกองทุนหรือไม่ เป็นอีกข้อกังวลเมื่อประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัย แรงงานเข้าสู่วัยเกษียณมากขึ้น ความต้องการเงินเพื่อจัดสวัสดิการบำนาญชราภาพเพื่อการดำรงชีพอย่างมีคุณภาพ รัฐก็ต้องมองให้สุดด้วยเช่นกันว่าเงินจะมาจากไหน หากไม่มีการจัดเก็บเงินสมทบ แคมรัฐบาลยังติดหนี้กองทุนประกันสังคมอีกด้วย

มาตรการต่อมาที่รัฐวางไว้เรื่องสิทธิในการกู้เงินชราภาพออกมาใช้แบบปลดดอกเบี้ยยก็มา ซึ่งเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2564 มติชนได้รายงานว่ นายสุชาติ ชมกลิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ขึ้นเวทีสัมมนา “พลิกสูตรวัดขึ้นสู้โควิด พลิกวิกฤตเศรษฐกิจไทย” ที่จัดโดย บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) พูดถึงมาตรการ โดยมองถึงทางเลือก 4 แนวทาง ได้แก่

1. ผู้ประกันตนสามารถนำเงินออกมาใช้ล่วงหน้าได้ 30% ก่อนถึงวัยเกษียณอายุ (55 ปี) ส่วนเงินบำนาญหรือเงินบำเหน็จที่จะได้รับตอนวัยเกษียณอายุก็จะลดลง แต่ทั้งนี้การนำเงินกองทุนชราภาพมาแจก 30% ล่วงหน้า มีข้อที่น่ากังวลอยู่ตรงที่ ต้องใช้เงินออกมาราว 3-4 แสนล้านบาท ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตลาดการเงินของประเทศไทย

แนวทางที่ 2 เป็นการช่วยเหลือเล็กน้อยไม่ให้ผู้ประกันตนไปกู้ยืมเงินนอกระบบ ด้วยการที่

กระทรวงแรงงานจะเป็นผู้ค้ำประกันให้ผู้ประกันตนกรณีไปขอกู้เงินกับธนาคารแบบเต็มจำนวน เป็นการสร้างความมั่นใจให้ทางธนาคารว่ามีฝ่ายที่รับผิดชอบ ถ้าผู้กู้ผิดสัญญา ซึ่งจะทำให้การปล่อยกู้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้ประกันตนได้จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่ต่ำ

แนวทางที่ 3 คือ ผู้ประกันตนสามารถนำเงินบำเหน็จออกมาใช้ก่อนอายุ 55 ปี

แนวทางที่ 4 ที่จะทำให้มาตรการช่วยเหลือคนไทยผ่านเงินกองทุนชราภาพเกิดขึ้นได้เร็วขึ้น ด้วยการทำเรื่องคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อขอความเห็นชอบอนุญาตให้กองทุนประกันสังคมเอาเงินส่วนหนึ่งมาปล่อยเงินกู้กับผู้ประกันตนเองในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกลงได้

มาตรการเหล่านี้เป็นคำตอบที่ตรงโจทย์หรือว่าถูกแปลให้ผิดเพี้ยนไปตามความคิดที่อยากจะให้กลุ่มก้อนแรงงานได้เงินมาใช้จ่ายตามความต้องการแก้วิกฤติเศรษฐกิจครอบครัวยุคนี้ เป็นมาตรการเอา

ตัวรอดไปก่อนอนาคต ว่าใครจะมาแก้ไขปัญหานั้นหรือ

นี้อาจเป็นอีกบทพิสูจน์การตอบสนองของรัฐบาลที่มีต่อผู้ใช้แรงงาน รวมถึงมุมมองในการแก้ไขปัญหาการเยียวยาให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม ซึ่งทุกคนเชื่อว่ารัฐบาลมีเงินเพียงพอในการที่จะดูแลประชาชนตั้งแต่เด็กแรกเกิด จนถึงผู้สูงอายุในยามที่ทุกข์ยากนี้เพื่อการฝ่าวิกฤติครั้งนี้ไปด้วยกัน อย่างไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังจริงๆ แม้ว่า ยามขณะนี้ดูจะขมคอไปบ้าง แต่ผู้ใช้แรงงานจำนวนมากที่ได้รับก็ยังรู้สึกถึงการบรรเทาอาการป่วยได้เล็กน้อย จากการตอบรับของผู้นำแรงงานหลายหลายสหภาพแรงงาน หลายองค์กรที่เดินทางไปขอบคุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ถึงโครงการ “ม33 เรารักกัน” จาก

เหตุผลที่ว่า “แรงงานกลุ่มนี้ไม่เคยได้รับการเยียวยาจากรัฐบาลเลย ทุกครั้งที่วิกฤติจะเยียวยาตนเองผ่านกองทุนประกันสังคมเท่านั้น” นี่อาจเป็นครั้งแรกที่ผู้ใช้แรงงานได้รับ แต่เขายังมองว่า “นี่ไม่ใช่ยาวิเศษที่รักษาอาการป่วยให้หายได้จริง แถมยังเป็นการเลี้ยงไข้ ให้ต้องตื่นมาเจอความเจ็บปวดอีกในไม่ช้า เพราะที่มาของเงินเยียวยา คือหนี้ก้อนโตที่ต้องชดใช้” และมองว่าเงินจำนวนมากที่รัฐไม่ได้ถูกนำมาจัดการเพื่อทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ ได้รับการดูแลอย่างเท่าเทียมเป็นมาตรฐานเดียวกัน ในความหมายคือหากประเทศจัดให้มี “รัฐสวัสดิการพื้นฐาน” ก็จะเป็นระบบการจัดการที่ครอบคลุมเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติ เป็นมาตรฐาน เป็นระบบ หากรัฐมองว่าระบบประกันสังคมเป็นระบบที่ดี จัดสวัสดิการแก้ปัญหาได้จริง ก็จงทำให้ระบบนี้ครอบคลุมคุ้มครองทุกคน อย่าปล่อยให้เสียโอกาสในการแก้ปัญหาทั้งระบบ เพราะวิกฤติโรคระบาด อันมาจากภาวะโลกร้อน นำมาซึ่งโรคอุบัติใหม่ต่างๆ อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

รายงานพิเศษ 1

เครือข่ายแรงงานหญิงยื่นนายก เยียวยาถ่วนหน้า

วาสนา ลำดี

วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2564 กลุ่มนุรณาการ
แรงงานสตรี เครือข่ายผู้หญิง เครือข่ายเด็ก เครือข่าย
หลากหลายทางเพศ เครือข่ายแรงงานนอกระบบ ได้
เข้ายื่นหนังสือถึงพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี เสนอข้อเรียกร้อง เรื่อง มาตรการ
เยียวยาช่วยเหลือผู้หญิงทำงาน ที่ทำเนียบรัฐบาล

พ.ต.ท.หญิง ดร.ฐิชาลักษณ์ ณรงค์วิทย์
สหภาพแรงงานพยาบาลแห่งประเทศไทย กล่าวว่า
พยาบาลมีทั้งหมดกว่า 3 แสนคน ร้อยละ 95 เป็น

ผู้หญิง ท่ามกลางสถานการณ์การระบาดของโควิด
ประเทศไทยนั้นมีพยาบาลน้อยอยู่แล้ว กรมการ
อนามัยโลกกำหนดว่าพยาบาล 1 คนต่อประชากร
200 คน แต่ประเทศไทยมีพยาบาล 1 คนต่อ
ประชากร 400 คน จากการระบาดของโควิด-19
พยาบาลทุกคนทำงานหนักมาก ต้องขึ้นเวรกันเกิน
เวลากว่า 40 -50 เหวจากเดิม ทำงานกฎหมาย
แรงงานกำหนดอยู่แล้ว ตอนนี้ต้องทำงาน
โรงพยาบาลสนามที่อยู่ในที่โล่งแจ้ง ไม่มีแอร์ ต้องใส่
ชุดPPE อากาศที่ร้อนจัดใส่ไปนานก็ถึงกับเป็นลม มี
พยาบาลที่สูงอายุ หรือแม้แต่พยาบาลอายุ 30 ปีหาก
ต้องอยู่ในชุดPPE 3-5 ชั่วโมงก็เป็นลมเนื่องจาก
อากาศที่ร้อนจัด ซึ่งตามกฎหมายหากแรงงานต้อง
ทำงานในพื้นที่เสี่ยงจะทำงานเพียง 4 ชั่วโมงต่อวัน
แต่พยาบาลต้องทำงานหนักมาก ตอนนี้อาจไม่เท่าไร

หากเกิน 3 เดือนไปคงยืนทำงานกันไม่ไหว สิ่งที่ทำตอนนี้คือการขออาสาสมัครจากจังหวัดที่ไม่มีงานให้อาสามาช่วย แต่การที่จะให้อาสามาช่วยรัฐต้องดูแลเขาให้ดี มีการจัดเวร 4 ชั่วโมงไม่เอาขอเป็น 6 ชั่วโมงเพื่อให้ได้ออกมาหายใจบ้างเนื่องจากร้อนมาก

ประเด็นที่สอง เครื่องแบบของพยาบาลที่ถูกกำหนดด้วยพยาบาลวิชาชีพในช่วงสถานการณ์ฉุกเฉินนี้ ให้ออกแบบใหม่ตัดชุดที่จะใส่ภายใต้ชุดPPEให้เป็นชุดผ้าฝ้ายที่ซักง่าย และมีบริการซักให้อบฆ่าเชื้อโรคให้ด้วย เรื่องต่อมาเรื่องสวัสดิการ ซึ่งไม่มีใครบอกเลยว่าหากพยาบาลตายด้วยโควิด-19 จะมีใครดูแลหรือไม่ ด้วยข้าราชการสาธารณสุขทั่วประเทศมี 2 แบบคือแบบที่เป็นข้าราชการ และแบบที่เป็นลูกจ้าง (ที่ไม่ใช่ราชการ) เป็นผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมด้วย ซึ่งหากบุคลากรทางการแพทย์ป่วย รัฐจะเยียวยาอย่างไร หากรักษาหายได้ แต่ปอดก็จะเสื่อมไปแม้ว่าจะหายป่วย แต่หากตายพยาบาลก็ถือว่า การทำงานนี้เป็นการออกรบอยู่ด้านหน้า ฉะนั้นหากตายขอสวัสดิการเช่นเดียวกับทหารที่ตายในสนามรบได้หรือไม่ จะได้มีความมั่นใจเมื่อเราตายเพื่อชาติมีคนดูแลครอบครัวด้วย ส่วนลูกจ้างบุคลากรทางการแพทย์ที่อยู่ในระบบประกันสังคม หากตายก็จะได้รับเงินจากกองทุนเงินทดแทนในระบบประกันสังคม แต่รัฐบาลควรให้เงินบำนาญเล็กน้อยในการดูแลกันด้วย

สถานที่เนื่องจากเป็นพยาบาลผู้หญิงเราก็ต้องการห้องหรือสถานที่มืดซิดในการแต่งตัวเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งปัจจุบันไม่มี และพยาบาลผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่ควรให้มาอยู่เวร ส่วนพยาบาลที่อายุ 50 ปีขึ้นไปให้อยู่เวรเช้า หรือไม่ต้องให้ลงภาคสนามให้มีความปลอดภัยมากขึ้นด้วยโควิด-19 หากผู้สูงอายุติดโอกาสรอดยาก

อีกเรื่องที่เรื้อรังมานานพยาบาล 2 หมิ่นกว่าคนยังไม่ได้บรรจุเป็นพยาบาลตามที่ตกลงกันได้ และรอการบรรจุอีกหมิ่นกว่าคน และขอสนับสนุนนโยบายการให้มีคนเรียนพยาบาลให้มากขึ้น แต่เพราะมีงบประมาณการเรียนกว่าด้านบาสซึ่งสูงมาก ต้องกู้เงินเรียนกว่าจะจบต้องใช้หนี้อีก พอจบมาทำงานได้เงินเดือนหมิ่นกว่าบาส ค่าเวร โอทีจ่ายให้ไม่เท่ากับกฎหมายแรงงานคุ้มครองแรงงานกำหนด ซึ่งขอให้จ่ายค่าล่วงเวลาเท่ากับกฎหมายกำหนดได้หรือไม่ เนื่องจากพยาบาลเป็นแรงงานวิชาชีพต้องเรียนมาฝึกมา

เรื่องค่าเสี่ยงภัยวิชาชีพแพทย์เดือนละ 1,500 บาท ส่วนพยาบาล และส่วนอื่นๆเหมาเดือนละ 1,000 บาทเวลาคนจะตายหนึ่งชีวิตนั้นเท่ากัน จึงขอให้ค่าเสี่ยงภัยเท่ากัน หากจะจ่ายเป็นค่าภาระงานที่แตกต่างกันนั้นรับได้ เรียกว่าเป็นความเท่าเทียมที่แตกต่างกันแบบนี้รับได้ และขอให้ส่งเสริมบทบาทสตรีในองค์กรสาธารณสุขน้อยมากกำหนดไว้เพียงร้อยละ 5-10 เท่านั้น จึงขอให้เพิ่มในการพิจารณาแต่งตั้ง ของผู้หญิงสักร้อยละ 30 ที่จะได้เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล ฝีมือผู้หญิงโรคยอมรับแล้วให้สนับสนุนชุดPPE และแยกค่าวิชาชีพ ออกจากค่าเสี่ยงภัย และค่าอื่นๆทั้งหมด

นางทองดี สุขประเสริฐ แม่ค้าขายกาแฟ เล่าว่า รัฐบาลได้มีมาตรการเยียวยาโครงการคนละครึ่ง แต่เนื่องจากตนไม่ได้ทำให้ขายของไม่ได้ จึงได้ไปให้ทางธนาคารสอนเข้าโครงการซึ่งพอกลับมามีคนมาซื้อของก็ทำไม่เป็นอีก จึงอยากถามว่า “ยุคนี้ยุคอะไร ตาสีตาสอดตาย”

นางนীরมล สุทธิพรพงศ์ สมาพันธ์เครือข่ายแรงงานนอกระบบ กล่าวว่า แรงงานนอกระบบร้อยละ 60 ของแรงงานทั่วประเทศ ทั้งแรงงานรับงานไปทำงานที่บ้าน ภาคบริการ หาบเร่แผงลอย วินมอเตอร์ไซด์รับจ้าง อาชีพอิสระอื่นๆ ตอนนั้ก็ได้รับความเดือดร้อน ขายของไม่ได้ กรุงเทพมหานครมีปัญหาหนักถูกยึดพื้นที่คืน ไม่มีทำกิน เราจึงอยากให้คืนพื้นที่ทำกินให้กับหาบเร่แผงลอยด้วย กลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้านก็อยากให้ภาครัฐมีการมอบหมายงานให้ทำ อย่างชุดอยู่พอร้ม งานที่ภาครัฐต้องการรับเหมางานให้แรงงานนอกระบบได้เข้าไปทำขอเป็นโควต้าร้อยละ30 หรือร้อยละ10 ก็ได้ อย่างการใช้ระบบการประมูล ราคาประเมินเครือข่ายอาจเข้าไม่ถึงกระบวนการนั้น กลุ่มหมอนวดกับ วินมอเตอร์ไซด์รับจ้าง แท้ก็ขอให้ได้เข้าโครงการคนละครึ่งด้วย ขอให้กระจายไม่ใช่กระจุก และขอให้รัฐบาลลดเงินสมทบมาตรา 40 ตอนนั้มีการเสนอเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยโดยไม่มีเงื่อนไขด้วย

นางสาวธนพร วิจันทร์ ประธานกลุ่มบูรณาการแรงงานสตรี กล่าวว่า สถานการณ์โควิด-19 และวิกฤตเศรษฐกิจที่ตกต่ำ อันเป็นผลที่ผิดพลาดในการบริหารประเทศของรัฐบาล ที่ไม่สามารถเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมในการควบคุมการระบาดของโรค พร้อมกับการแก้ไขปัญหาปากท้องของประชาชนเอาไว้ได้ จนมีผลกระทบอย่างกว้างขวางตั้งแต่เด็กจนถึง

ผู้สูงอายุ เด็กต้องเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้มาเป็นการเรียนออนไลน์ ผู้ปกครองทำงานที่บ้านซึ่งเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น เช่น อุปกรณ์สำหรับการเรียนของลูก ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าอินเทอร์เน็ต หนี้ กยศ. ของบุตรหลานและหนี้สินอื่นๆในครอบครัว พ่อค้าแม่ค้าขายของไม่ได้ โรงงานหลายแห่งปิดกิจการชั่วคราว แรงงานถูกปรับลดเงินเดือน หยุดงานชั่วคราว ไม่ได้รับค่าจ้าง หรือรับค่าจ้างไม่เต็มจำนวน หรือให้ออกจากงาน ต้องทำงานที่ไม่มั่นคง ไม่มีสวัสดิการรองรับ จนถึงบุคลากรทางการแพทย์ที่ได้ทำหน้าที่อย่างหนักมาตั้งแต่การระบาดครั้งแรกเมื่อปีที่แล้ว

รัฐบาลกลับมีมาตรการเยียวยาผู้เดือดร้อนเพียงบางส่วน รวากับประชาชนต้องชิงโชค แย่งชิงกันได้รับสวัสดิการ โดยไม่พิจารณาข้อเท็จจริงเลยว่ามีผู้เดือดร้อนอยู่ถ้วนหน้าทุกคน โดยเฉพาะแพทย์พยาบาลที่ต้องทำงานอย่างหนัก โดยไม่มีอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการทำงานที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ พยาบาลหญิงที่ไม่มีสามี และลูกถูกร้องขอให้ทำงานล่วงเวลาในช่วงโควิด-19 โดยไม่พิจารณาข้อเท็จจริงว่า มีภาระทางบ้านให้ดูแลเช่นกัน อย่างพ่อ แม่ ครอบครัวที่บ้าน นอกจากนี้ยังมีแรงงานหญิงตั้งครรภ์ที่นายจ้างมักเป็นตัวเลือกแรกๆที่จะเลิกจ้าง กดดันให้ต้องออกจากงาน จะเห็นได้จากภาพของแม่เลี้ยงเดี่ยว หญิงที่ต้องทำงานหาเงิน

จนเจ็ครอบครัวยุ ดุลลูกและสมาชิกครอบครัว เช่น ผู้สูงอายุ คนป่วย คนพิการ ไปจนถึงงานบ้านที่ต้องรับผิดชอบ และในขณะที่รัฐบาลละเลยประชาชน เรามีเหยื่อที่ต้องอยู่อย่างยากลำบาก หรือจำต้องจบชีวิตตัวเองลงอย่างเมื่อปีที่ผ่านมารถไฟของ ปลายฝน ที่ถือว่าสะท้อนความบกพร่องอย่างไม่น่าอภัยของรัฐ จนทำให้คนคนหนึ่งต้องตัดสินใจปลิดชีพเพียงเพราะรัฐบาลเยียวเธอไม่ทันเวลา ในปีนี้ก็มีแม่ค้าอาหารตามสั่งที่ถูกคอตายทั้งห้าคนเปื้อน เพราะค้าขายไม่ได้ในช่วงนี้ที่เศรษฐกิจย่ำแย่

ด้วยเหตุนี้ทางกลุ่มฯและเครือข่ายเห็นว่า ในสถานการณ์เร่งด่วนจากผลกระทบโรคโควิด-19 และสภาพเศรษฐกิจฝืดเคือง รัฐบาลต้องเร่งเยียวยาผู้เดือดร้อนอย่างถ้วนหน้าครบทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้หญิงซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบาง ซึ่งมีข้อเรียกร้องดังนี้

1. ข้อเรียกร้องเรื่องการเยียวยาประชาชนอย่างถ้วนหน้า

– รัฐต้องเยียวยาประชาชนทุกคนเป็นเงินสด เพื่อให้สะดวกต่อการเข้าถึงสำหรับประชาชนที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน หรืออินเทอร์เน็ต

– รัฐต้องจัดหางบประมาณแผ่นดินส่วนอื่น มาเยียวยาประชาชน โดยไม่นำเงินจากกองทุน ประกันสังคมมาใช้โดยเด็ดขาด เพราะเงิน ประกันสังคมเป็นกองทุนที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการใช้อยู่แล้ว

– รัฐต้องจัดให้มีศูนย์เลี้ยงเด็กลูกของคนงาน ในย่านอุตสาหกรรม และชุมชนอุตสาหกรรมโดยไม่ต้องคำนึงถึงการมีทะเบียนบ้านในพื้นที่ กล่าวคือทุกคนที่มีลูกก่อนปฐมวัยสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่มีเงื่อนไข อีกทั้งต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณ การศึกษา อุปกรณ์ และอาหาร จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในช่วงที่รัฐบาลประกาศปิดศูนย์เลี้ยงเด็กระหว่างมีโรคระบาดโควิด-19

– รัฐต้องจ่ายเงินอุดหนุนเด็กเล็กถ้วนหน้า 0-6 ปี เดือนละ 600 บาทตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2564

2. ข้อเสนอเรียกร้องรัฐต้องมีมาตรการเรื่องการแก้ไขการละเมิดสิทธิแรงงาน สถานการณ์การละเมิดสิทธิแรงงานที่นายจ้างกระทำโดยอ้างเหตุโควิด-19

– ที่ผ่านมามีการเลิกจ้างผู้นำแรงงานหญิง โดยอ้างเหตุโรคระบาดเพื่อปิดบังเจตนาที่แท้จริงของนายจ้างที่ต้องการขัดขวางกระบวนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน ดังนั้น รัฐต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการเลิกจ้างที่เข้มงวด ไม่ผลักภาระให้ลูกจ้างเป็นผู้พิสูจน์ความผิด-ถูกเอง

– รัฐต้องมีมาตรการแก้ไขปราบปราม ป้องกันการละเมิดสิทธิแรงงานอย่างเร่งด่วน สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แรงงานทุกกลุ่ม อาชีพให้ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

– รัฐบาลต้องจัดหาอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานสากลในการป้องกันโควิด-19 ให้กับบุคลากรทางการแพทย์ทุกคนที่ทำงานเกี่ยวข้อง และต้องจัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัย เช่น หน้ากากอนามัยให้กับประชาชนทุกคนอย่างเพียงพอ โดยรัฐบาลต้องจัดส่งให้ประชาชนถ้วนหน้า

– รัฐต้องส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้หญิง ในการเข้าถึงกองทุนช่วยเหลือในทุกโครงการฯ ที่ รัฐบาลจัดทำเพื่อช่วยเหลือแรงงานในสถานการณ์โควิด-19

3. ข้อเสนอเรียกร้องการส่งเสริมสิทธิในสุขภาพและอนามัยเจริญพันธุ์ผู้หญิง

– รัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณในการ ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยเจริญพันธุ์ที่ปลอดภัยได้ มาตรฐานสากล โดยต้องจัดให้ผู้หญิง หรือผู้ที่มี สภาพร่างกายเป็นหญิงสามารถเข้าถึงผ้าอนามัยที่มี คุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

– รัฐบาลต้องให้ผู้ที่มิสภาพร่างกายเป็นหญิง สามารถเข้าถึงบริการทำแท้งที่ปลอดภัยเห็นคุณค่า ความเป็นมนุษย์ของผู้ทำแท้ง โดยไม่มีการดำเนินคดี อาญาหรือตีตราผู้ทำแท้ง

ทั้งนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(สส.) นางสาว วรรณวิภา ไผ่สน พรรคก้าวไกล ได้เดินทางมารับ

ข้อเสนอดังกล่าวอีกด้วย โดย สส.กล่าวว่า ในฐานะ สส.ปักษ์แรงงาน จะนำข้อเสนอดังกล่าวเพื่อไป สอบถามต่อรัฐบาลในการประชุมสภาฯ เพื่อให้แก้ไข ปัญหาให้ตรงจุดตามที่ผู้ใช้แรงงานหญิงเสนอ

นางสาววรรณวิภา ไผ่สน สส.พรรคก้าวไกล กล่าวว่า ในฐานะที่ตนเป็นเคยเป็นแรงงานหญิงคน หนึ่ง และได้เข้าร่วมเรียกร้องมาตลอด ซึ่งประเด็น แรงงานหญิงยังคงเป็นปัญหาที่ยังไม่เคยได้รับการ แก้ไข ซึ่งวันนี้ก็มาดูเรื่องข้อเรียกร้องที่ยื่นต่อรัฐบาล ว่า มีประเด็นได้บ้างเพื่อช่วยกันในการติดตามทวง ถาม อภิปรายให้สอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชนผู้ใช้แรงงาน ก้าวแรกที่ทำคือการผลักดัน สนับสนุนให้เกิดการทำแท้งปลอดภัยซึ่งผ่านสภา ผู้แทนราษฎรแล้ว อีกประเด็นที่ต้องการทำคือเรื่อง เงินอุดหนุนเลี้ยงดูเด็กถ้วนหน้า เพราะตอนนี้ยังไม่ ถ้วนหน้า และสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ที่ มีการเยียวยาที่ยังไม่ถ้วนอีกเช่นเดิม อย่างแรงงาน ข้ามชาติที่อยู่ในระบบประกันสังคมก็ยังไม่ได้รับสิทธิ การดูแลเมื่อได้รับผลกระทบ

“สิ่งที่อยากฝากรัฐมนตรีนี้อาจการกระทรวง แรงงาน ในฐานะที่มีอำนาจตรงเป็นเจ้ากระทรวงฯ ข้อเสนอเหล่านี้สามารถแก้ปัญหาได้เลย หากฟังว่า กลุ่มแรงงาน ประชาชนต้องการอะไร คือดูจากข้อ เรียกร้องในวันแรงงาน หรือวันสตรีสากลว่า แรงงาน

ต้องการให้แก้ปัญหาเรื่องใดแล้วนำไปแก้ไข ปรับใช้ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้เลย หากอันไหนต้องการแก้กฎหมายก็มาดูกันอีกทีสภากว่า จะร่วมมือกันอย่างไร ประเด็นการเยียวยาโควิด-19 วันนี้ที่ไม่ให้เป็นเงินสดก็ยังไม่ตรงต่อความต้องการที่

แท้จริงด้วยความเดือดร้อนที่แท้จริง เพราะไม่สามารถเอาไปจ่ายค่าเช่าบ้าน ผ่อนบ้าน หรือค่าน้ำ ค่าไฟได้ อยากให้เป็นการให้แบบถ่วงหน้า เพราะเงินนี้เป็นเงินกู้มาอย่างไรประชาชนก็ต้องร่วมกันใช้นี้อยู่แล้ว” สส.วรรณวิภา กล่าว

รายงานพิเศษ 2

301 องค์กรบอบของขวัญวันเด็กนายก จัดสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กถ้วนหน้า

สุมาลี ไตทอง

เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2564 คณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กสู่ถ้วนหน้า 301 องค์กรจัดเวทีแถลงข่าว “จดหมายเปิดผนึก จากภาคประชาสังคม 301 องค์กร เรียกร้องนายกรัฐมนตรี มอบของขวัญวันเด็กปี 2564 ด้วยนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้า” ณ สนามเด็กเล่น มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัมฯ ชุมชนเสือใหญ่ประชาอุทิศ ถนนรัชดาภิเษก 36 กรุงเทพฯ โดยมี อาจารย์สุณี ไชยรส เป็นผู้แทนคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กอายุ 0-6 ปี แบบถ้วนหน้า 301 องค์กร เป็นผู้แถลง ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

ภาครัฐมีบทบาทหน้าที่ต้องเข้ามาดูแลสวัสดิการสำหรับเด็กเล็กมากขึ้น หากให้การดูแล

อย่างเป็นระบบ และถ้วนหน้าจะเป็นการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าทั้งในตัวเองและต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมในอนาคต เป็นที่น่ายินดีว่ารัฐไทยเริ่มให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ โดยหนึ่งในมาตรการสำคัญคือทำให้เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ซึ่งเริ่มปี 2558 โดยให้เงิน 400 บาท/คน/เดือนในขวบปีแรก ต่อมาในปี 2559 ขยายมาเป็นแรกเกิดถึง 3 ปีและเพิ่มวงเงินจาก 400 บาท เป็น 600 บาท/คน/เดือน.. ปี 2560 ขยายสิทธิให้กับผู้อยู่ในระบบ

ประกันสังคม และขยายฐานรายได้จากเดิมที่กำหนดไว้ 36,000 บาท/ปี/ครัวเรือน มาใช้ฐานรายได้ที่ 100,000 บาท/ปี/ ครัวเรือน ซึ่งแม้จะมีความก้าวหน้าในการให้สวัสดิการแต่ยังคงเป็นการให้แบบจำเพาะเจาะจง

มีผลการศึกษาออกมาชัดเจนแล้วว่า โครงการดังกล่าวเกิดปัญหาเด็กเล็กที่อยู่ในเกณฑ์ที่รัฐกำหนดให้ ได้รับสวัสดิการตกหล่นถึง 30% และจากการศึกษาทั่วโลกพบว่า การแก้ไขลดอัตราการตกหล่นทำได้ หากรัฐบาลจัดให้เป็นนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้า

คณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กสู่ถ้วนหน้า มีส่วนผลักดันนโยบายเรื่องนี้มาโดยตลอดตั้งแต่ต้น โดยเห็นว่าสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กที่เป็นแบบถ้วนหน้าเป็นการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ที่คุ้มค่าที่สุดด้านพัฒนาการเด็ก สอดคล้องกับแนวคิดหลักการด้าน

สิทธิความเท่าเทียมกัน ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก การให้เงินอุดหนุนกับเด็กเล็กทุกคนทำให้รัฐไม่ต้องใช้กระบวนการคัดกรองคนจน สามารถแก้ไขปัญหการตกหล่นและลดความเหลื่อมล้ำ เป็นการเสริมสร้างระบบสวัสดิการตลอดช่วงอายุเด็กแรกเกิดจนถึงผู้สูงอายุ

หากรัฐยังให้เงินอุดหนุนเด็กเดือนละ 600 บาทกับเด็กอายุ 0 – 6 ปี ในครอบครัวรายได้ไม่เกิน 100,000 บาท/คน/ปี ในปี 2564 จะมีเด็กได้รับเงินดังกล่าวอยู่จำนวน 2,091,693 คน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 15,060.19 ล้านบาท แต่หากขยายความคุ้มครองให้เป็นสวัสดิการแบบถ้วนหน้ากับเด็กอายุ 0 – 6 ปีทุกคน เดือนละ 600 บาท ทั้งปีจะใช้งบประมาณทั้งสิ้นเพียง 30,533.98 ล้านบาทและสามารถครอบคลุมเด็กเล็กที่เป็นเด็กไทยทั้งหมดในประเทศ จำนวน 4,240,831 คน

สถานการณ์ล่าสุด คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) มีมติจากการประชุม ครั้งที่ 2/2563 เมื่อ 29 กันยายน 2563 เห็นชอบต่อแนวทางการจัดสวัสดิการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดแบบถ้วนหน้าในอัตรา 600 บาท/คน/เดือน เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยกระทรวงพัฒนาสังคม และความ

มั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

สถานการณ์โควิด-19 รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งให้มโนนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้า

จากสถานการณ์โควิด-19 ที่กลับมาในระลอกใหม่และมีแนวโน้มรุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่ารอบที่ผ่านมา ย่อมส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อทุกกลุ่มคนหลากหลายอาชีพ ทั้งในเมืองและชนบท อย่างกว้างขวางสำคัญที่สุดคือผลกระทบที่รุนแรงต่อครอบครัวที่มีเด็กเล็กและเด็กเกิดใหม่ การเผชิญภาวะเศรษฐกิจจากรายได้ที่ลดลงอย่างมาก เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถทำงานตามปกติได้ หรือการถูกเลิกจ้าง โดยเฉพาะแรงงานหญิงที่กำลังท้องหรือมีลูกอ่อน ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า มีผู้มาขอลงทะเบียนเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดในปี 2563 สูงขึ้นกว่าช่วงปี 2561 ถึงกว่าร้อยละ 10 ของเด็กเกิดใหม่ ซึ่งก็อาจยังไม่สะท้อนคนจนใหม่ที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด เพราะคาดว่า ยังมีการตกหล่นเนื่องจากระบบคัดกรองคนจนที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้สถานการณ์เด็ก เล็กที่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีคำสั่งให้ปิดอีกครั้งทำให้ค่าใช้จ่ายเด็กเล็กในบ้านเพิ่มขึ้นขณะที่สถานการณ์ เดิมยังไม่สามารถฟื้นตัว ปัญหาเด็กที่ไม่

มีผู้ดูแลทำให้ผู้ประกอบการไปทำงานไม่ได้หรือต้องหาคคนมาช่วยเลี้ยงดูเด็ก ข้อมูล จากในพื้นที่ชุมชนพบว่า เด็กเล็กมีความเสี่ยงต่อภาวะโภชนาการที่ไม่ดี และเสี่ยงต่อการถูกใช้ความรุนแรงจากภาวะ เครียดของครอบครัว ช่วงวิกฤติโควิด -19 เด็กขาดพัฒนาการเรียนรู้ 20-30% ในเด็กคนยากจนจะมีความด้อย โอกาสมากกว่าเด็กอื่นถึง 4 เท่า ปัญหาอุปสรรคในการลงทะเบียนเด็กเกิดใหม่ที่ยังทำได้ยากขึ้นในสถานการณ์ ที่ต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคมเช่นปัจจุบัน และผลกระทบอีกประการ คือ การเกิดคนจนใหม่อีกจำนวนมาก ครอบครัวที่เคยมีรายได้สูงกว่าเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนดในภาวะปกติ และไม่ได้รับเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดจากนโยบายที่ผ่านมา ผลกระทบจากโควิด-19 ได้ทำให้ครอบครัวเหล่านี้กลายเป็นครอบครัวยากจน ในขณะที่ยังคงไม่ได้รับความ ช่วยเหลือ

คณะทำงานฯ เห็นว่า การให้ความช่วยเหลือเด็กเล็กอายุ 0-6 ปี แบบถ้วนหน้า ในช่วงวิกฤติโควิด จะ ให้ความช่วยเหลือไปถึงเด็กเล็กอย่างทันทีและ

รู้จักโลกคนงาน

ครอบคลุมลดขั้นตอนด้านเอกสารและการตรวจสอบ เป็นการ ลงทุนที่น้อยมากและคุ้มค่าเมื่อเทียบกับการลงทุนด้านอื่น ๆ ของประเทศ เป็นการสร้างสวัสดิการพื้นฐานเพื่อความ เป็นธรรมกับเด็กทุกคนโดยไม่แบ่งแยก และยังสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ 2560 ในมาตรา 54 วรรคสองระบุไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา...เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย” และมาตรา 48 “สิทธิของมารดาในช่วงระหว่าง ก่อน และหลังคลอดบุตรย่อม ได้รับความคุ้มครองและช่วยเหลือตามที่กฎหมายบัญญัติ” สอดคล้องข้อผูกพันกติการะหว่างประเทศที่ไทยได้ร่วมลง นามไว้ ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ระบุว่า เด็กทุกคนมีสิทธิเข้าถึงระบบความคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสม และพันธะสัญญาสากลขององค์การสหประชาชาติ เรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs)) และยืนยันนัยสำคัญ “การไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” (Leave No One Behind)

แรงงานปริศนาออนไลน์

คณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการ เงินอุดหนุนเด็กเล็กสู่ถ้วนหน้าและองค์กรเครือข่าย 301 องค์กร ตามรายชื่อในท้ายจดหมายนี้

ขอเรียกร้องนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาและคณะรัฐมนตรี “มอบของขวัญวันเด็ก 2564 ที่มีคุณค่าที่สุด” ด้วยการสนับสนุนนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าในอัตรา 600 บาท/คน/เดือน ตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ครั้งที่ 2/2563 แต่ในสถานการณ์ที่เกิดวิกฤตโควิด 19 ที่ทวีความรุนแรงในปัจจุบันขอให้พิจารณาเป็นวาระเร่งด่วน โดยให้จัดสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กอายุ 0-6 ปีจำนวน 600 บาท/คน/เดือน เพื่อเป็นการช่วยเหลือเยียวยา กับเด็กเล็กทุกคนแบบถ้วนหน้าโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ มกราคม 2546

ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือเด็กเล็กที่ครอบคลุมและทันทั่วถึงแล้วยังเป็นการพัฒนาความพร้อม และต่อเนื่องในการดำเนินงานนโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าอันเป็นมติคณะกรรมการส่งเสริม การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอีกด้วย

นางศีลดา รังสิกรรพุม ผู้จัดการมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัมฯ กล่าวว่า “จากสถานการณ์วิกฤตจาก

โควิด-19 ทำให้รัฐบาล ประกาศปิดสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยไว้มาตรการรองรับ ทำให้เด็กขาดความช่วยเหลือเรื่องนมและอาหาร ขาดการพัฒนา เพราะเด็กต้องอยู่ในห้องเช่าแคบ ๆ และเสี่ยงอันตราย จากที่พ่อแม่ต้องไปหาเช่ากินค่า เด็กเล็กอาจต้องอยู่กับพี่ที่อายุน้อย หรือต้องติดตามพ่อแม่ ผู้ดูแลไปทำงานในพื้นที่เสี่ยง บางกรณีเช่น ยายไปรับจ้างทำความสะอาดในศูนย์อาหาร ต้องเอาหลานไปด้วย ถึงเวลาที่รัฐบาลจะต้องมีมาตรการดูแลเด็กเล็กทั่วประเทศ. เงินช่วยเหลือ ด้วยสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าเป็นคำตอบ “

ด้านนางอภันตรี เจริญศักดิ์ รองประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย เพิ่มเติมข้อมูลสถานการณ์แม่ในโรงงานว่า “ กว่า 70% แม่ที่ทำงานภาคอุตสาหกรรมเข้าไม่ถึงโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพราะไม่ทราบว่าตนมีสิทธิ คิดว่ามีเพียงเงินสงเคราะห์บุตร

จากประกันสังคม ยิ่งตอนนี้ ตกลงหลายคน ถูกเลิกจ้าง ลอยแพ พอไปเจอระบบการคัดกรอง หาคคนค้าประกัน ตรวจสอบคุณสมบัติ หลายคนแม้กำลังตกงานก็ยังไม่ผ่าน และต้องรอคำตอบ ขณะที่วันนี้ไม่มีเงินซื้อนมให้ลูกกิน “อะไรคือความเท่าเทียมของสิทธิเด็ก รัฐบาลและหลายพรรคการเมือง ต่างหาเสียงกับแรงงาน ทั้งให้คำมั่นสัญญา... “เกิดปั๊บรับปั๊บ” “สิทธิเท่าเทียมถ้วนหน้า” ขอวิงวอนให้รัฐบาลใช้มาตรการช่วยเร่งด่วนให้เป็นของขวัญวันเด็ก ด้วยเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้า 600 บาท เพื่อฟื้นฟูชีวิตเด็กไทยจากวิกฤตนี้ “

นางสาวนิไลมล มนตรีกานนท์ จากสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ (สรส.) กล่าวถึงผลกระทบจากสถานการณ์โควิดว่า “ ครอบคลุมเสี่ยงต่อการเป็นคนจนใหม่ เช่น หากคนในครอบครัวคนใดคนหนึ่งถูกเลิกจ้าง หรือไม่มียานล่องเวลาทำ ทำให้รายได้ลดลง กระทบต่อค่าใช้จ่าย คนมีลูกส่วนใหญ่มีรายได้น้อย รายได้รวมกันน้อยกว่าแสนบาทต่อปี หรือเกินกว่า ก็ไม่มาก ตอนนี้โควิด - 19 รุนแรงกว่าครั้งที่ผ่านมา ยิ่งสร้างความตื่นตระหนก ยังมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น จากการต้องซื้ออุปกรณ์ป้องกัน การเดินทางยากลำบาก ไม่กล้านั่งรถโดยสารก็ต้องนั่งแท็กซี่ รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย โอกาสเป็นคนจนใหม่สูง เงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าเป็นหลักประกันว่า แม้จะถูกลดเงินเดือน ไม่

มีงานล่วงเวลา หรือตกงาน ก็ยังมี สวัสดิการดูแลลูก เดือนละ 600 บาท “

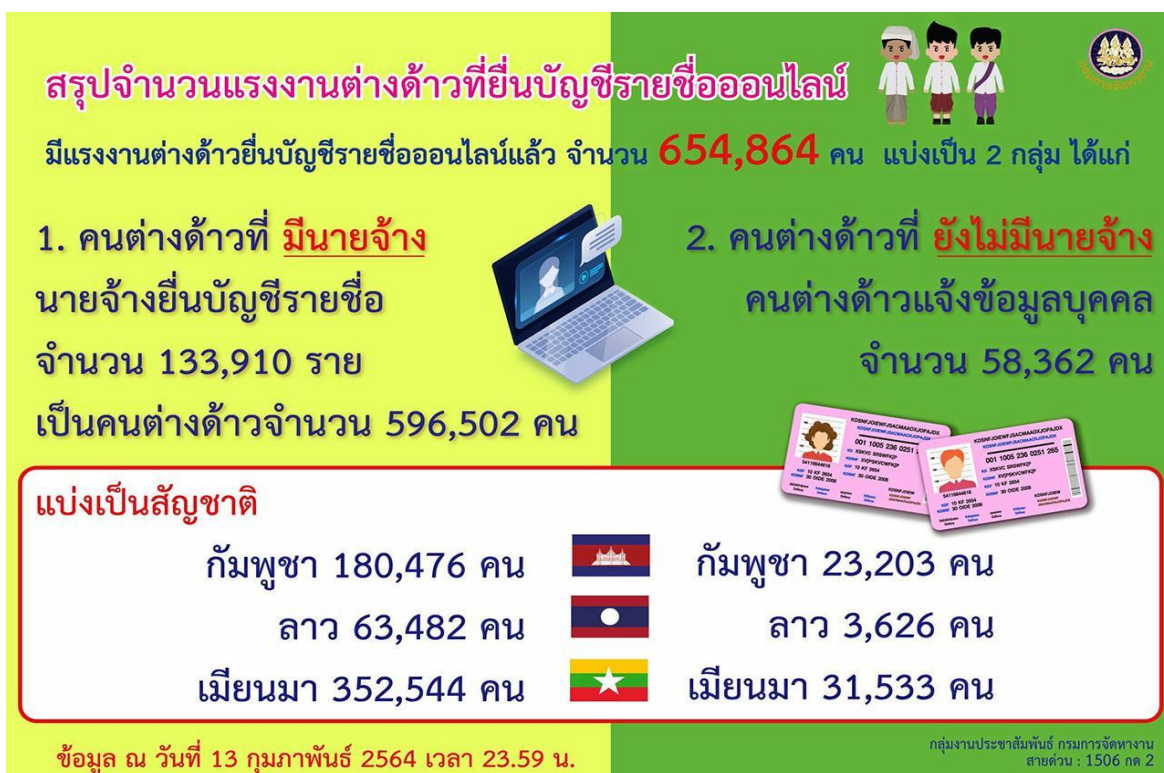
นางสุณี ไชยรส จากวิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต กล่าวว่า “ คณะทำงานฯ ได้ทำจดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เพื่อผลักดันนโยบายนี้มาตั้งแต่ต้น เพราะเห็นว่า สวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าเป็นการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ที่คุ้มค่าที่สุดด้านการพัฒนาเด็ก จนล่าสุด คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) มีมติในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2563 เห็นชอบต่อแนวทางการจัดสวัสดิการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดแบบถ้วนหน้า ใน

อัตรา 600 บาท/คน/เดือน โดยให้เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 คือ เดือนตุลาคม 2564 แต่จากสถานการณ์โควิด-19 ที่กลับมารอบใหม่มีความรุนแรงมากกว่าเดิม ส่งผลกระทบต่อ ภาวะสุขภาพ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม ต่อทุกกลุ่มคนหลากหลายอาชีพ โดยเฉพาะเด็กเล็กมักเป็นกลุ่มที่ถูกมองข้าม คณะทำงานฯ โดยองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมจำนวน 301 องค์กร จึงได้ร่วมกันลงชื่อขอ เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี “มอบของขวัญวันเด็ก 2565 ที่มีคุณค่าที่สุด” คือ สนับสนุน นโยบายสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กเล็กแบบถ้วนหน้าในอัตรา 600 บาท/คน/เดือน ตามมติของ กดยช. โดยให้พิจารณาเป็นวาระเร่งด่วน เริ่มดำเนินการทันที ตั้งแต่ มกราคม 2564 นี้ เพื่อเป็น การช่วยเหลือเด็กเล็กที่ครอบคลุมและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และยังเตรียมความพร้อมสู่ นโยบายดังกล่าว ในปีงบประมาณ 2565 อีกด้วย”

[1] การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลกระทบและการประเมินการเข้าถึงกลุ่ม เป้าหมายโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประเทศไทย (UNICEF) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) มอบให้สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และสถาบันวิจัยนโยบายทางเศรษฐกิจ (Economic and Policy Research Institute : EPRI) จากประเทศแอฟริกาได้ออกแบบและดำเนินการ โดยมีมหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม

สถิติแรงงาน

สถิติจำนวนแรงงานข้ามชาติ(ต่างด้าว)
ที่ยื่นคำขออนุญาตทำงานผ่านระบบออนไลน์ วันที่ 13 ก.พ.2564

<https://smartjob.doe.go.th/>

สถิติ 10 จังหวัดที่มีแรงงานข้ามชาติ (ต่างด้าว)
อยู่มากที่สุดตามตัวเลขของกระทรวงแรงงาน เดือนพ.ย.2563

<https://www.bangkokbiznews.com/news>

สรุปข่าวแรงงาน

ข้อเรียกร้ององค์กรแรงงานเรียกร้องรัฐเยียวยา แรงงานถ้วนหน้า

วันที่ 21 มกราคม 2564 คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) ได้ยื่นหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เรื่อง ขอเข้าพบกรณีขอให้เร่งช่วยเหลือเยียวยาลูกจ้างซึ่งอยู่ในระบบประกันสังคมที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐบาลเป็นกรณีเร่งด่วน 2 ข้อ

1. กรณีที่ลูกจ้างผู้ประกันตนในมาตรา 33 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้ได้รับการเยียวยาตามมาตรการของรัฐบาล เดือนละ 3,500 บาท เป็นเวลา 3 เดือน อย่างถ้วนหน้า

2. ขอให้รัฐบาลควบคุมราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน หรือจัดจำหน่ายสินค้าราคาถูกให้กับประชาชนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2563 สภาองค์กรลูกจ้างพัฒนาแรงงานแห่งประเทศไทย และเครือข่ายประกันสังคมคนทำงาน (คปค.) นำโดย นายมนัส โกศล ประธานสภาฯ ได้ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ณ ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ศูนย์บริการประชาชน ณ ทำเนียบรัฐบาล เรื่อง

ขอให้มีการทบทวน และพิจารณาคุณสมบัติผู้ที่ได้รับสิทธิโครงการ “เราชนะ” ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน

ประกอบด้วย ผู้ประกันตน ม. 33 ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐที่ได้รับค่าตอบแทนจาก หน่วยงานของรัฐโดยตรง ที่มีรายได้ไม่เกิน 300,000 บาทต่อปีให้ได้รับสิทธิในโครงการ “เราชนะ” โดยสอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลที่ว่า “การช่วยเหลือที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Leaving no one behind)”

วันที่ 27 มกราคม 2564 สภาองค์กรลูกจ้างแรงงานยานยนต์แห่งประเทศไทย (ALCT) และเครือข่าย ได้เข้ายื่นหนังสือต่อประธานกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร นาย สุเทพ อุ๋อัน ที่สภาผู้แทนราษฎร เรื่องขอให้รัฐบาลมีมาตรการเร่งด่วนช่วยเหลือเยียวยาลูกจ้างอยู่ในระบบประกันสังคมมาตรา 33 และ ประชาชนทุกคนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดโรคโควิด-19 เรียกร้องขอให้รัฐบาลเร่งช่วยเหลือเยียวยาประชาชนทุกคนถ้วนหน้าทั้งประเทศ ดังนี้

1. ขอให้ลูกจ้างผู้ประกันตนในมาตรา 33 และประชาชนทุกคนให้ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากมาตรการของรัฐบาลเดือนละ 3,500 บาทเป็นเวลา 5 เดือน ถ้วนหน้าทุกคน

2. ขอให้รัฐบาลเปิดพื้นที่ค้าขายตลาดนัด หาบเล่แผงลอย เหมือนเดิมทั่วทั้งประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้มีอาชีพที่ทำมาหากินสร้างรายได้ให้กับตนและครอบครัว

3. ขอให้รัฐบาลควบคุมราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็นในการดำรงชีพเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน

(จาก voicelabour.org)

สรุปเท่าที่แรงงานหลังรัฐบาลยอมเยียวยาผู้ประกันตนม.33

เมื่อวันที่ 29 ม.ค. 2564 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ภายหลังรัฐบาลเตรียมออกมาตรการเยียวยาช่วยเหลือผู้ประกันตนในมาตรา 33 ที่มีอยู่กว่า 11 ล้านคน เบื้องต้นอาจจะให้เงินช่วยเหลือ 4,000 บาท แต่จะมีการสรุปตัวเลขที่ชัดเจนในสัปดาห์หน้า ส่วนเงื่อนไขเบื้องต้น จะมีความคล้ายคลึง กับ เงื่อนไข “เราชนะ” เช่น ต้องมีสัญชาติไทย ไม่ใช่แรงงานต่างด้าว , เงินฝากในบัญชีไม่เกิน 5 แสนบาท , รายได้ไม่เกิน 3 แสนบาทต่อปี หรือ เฉลี่ยรายได้ 25,000 บาทต่อเดือน ส่วนผู้ที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จะไม่ได้รับสิทธินี้

นายชาติ ลอยสูง รองประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย หรือ คสรท. กล่าวในฐานะตัวแทนแรงงานในระบบประกันสังคม ที่เป็นผู้เดินเรื่องทำหนังสือขอรับเงินเยียวยาจากรัฐบาล จากการระบาดของโควิดรอบใหม่ตลอดช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ระบุว่า พอใจกับแนวทางรัฐบาลจะจ่ายเยียวยาให้กับ ผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม มาตรา 33 ส่วนจะให้ในจำนวนเงิน 4,000 บาท หรือมากกว่า ก้อยู่ที่รัฐบาลพิจารณา แต่มองว่าหากสถานการณ์ยืดเยื้อเกิน 2 เดือนจากนี้ รัฐบาลอาจจะต้องพิจารณาช่วยเหลือคนที่มีรายได้สูงกว่า 25,000 บาทต่อเดือน ให้ได้รับการเยียวยาด้วย

เครือข่ายแรงงานเพื่อสิทธิประชาชน เดินทางมาอาคารรัฐสภา ยื่นหนังสือถึงประธานคณะกรรมการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร เพื่อทวงถามและเรียกร้องให้จ่ายเงินเยียวยาประชาชน 5,000 บาทแบบถ้วนหน้า เป็นระยะเวลา 3 เดือน ตามที่ได้เคยยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมาแล้วเมื่อวันที่ 26 มกราคมที่ผ่านมา แต่กลับพบว่า ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้ ไม่ได้หยิบยกเรื่องดังกล่าวมาพิจารณา ทั้งที่มีแรงงานในระบบประกันสังคม ตาม ม.33 มากถึง 11 ล้านคนที่อยู่ในภาวะเสี่ยง จะถูกเลิกจ้างออกจากงาน แต่กลับไม่เคยได้รับการเยียวยา นอกจากนี้ จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ยังทำให้ลูกจ้างเสียรายได้จากการถูกลดวันทำงาน ลดค่าจ้างนอกเวลา เป็นเวลาหลายเดือน

เช่นเดียวกับกลุ่มแรงงานข้ามชาติ ที่ถูกนายจ้างเอาเปรียบ ไม่ได้รับสวัสดิการตามที่ควรได้รับ

รวมถึงแรงงานประเทศเพื่อนบ้าน ปรับปรุงขั้นตอนการเข้าถึงสิทธิ ได้รับเงินชดเชย กระจายรายได้ให้ผู้ค้าปลีกขายน้อยกว่าร้านค้าสะดวกซื้อ รายใหญ่ ยกเลิกหนี้กองทุน กยศ.และจะต้องอุดหนุนช่วยเหลือค่าเช่าสถานที่ที่ถูกสังคึกิจการจากมาตรการโควิด-19 โดยเฉพาะพับบาร์ เป็นต้น(เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2564)

(<https://www.pptvhd36.com/news>)

กระทรวงแรงงาน เคารลงตัว เริ่มมีมีนาคม 2564 เชี่ยวชาญผู้ประกันตนมาตรา 33 เหมือน "เราชนะ" ต้องลงทะเบียน มี "เป่าดัง" 2 ล้านคนโดนตัดสิทธิ (เพราะมีเงินในบัญชีธนาคารเกิน 5 แสนบาท)

นายสุชาติ ชมกลิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน กล่าวภายหลังเข้าพบพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ว่า นายกรัฐมนตรี เห็นชอบมาตรการช่วยเหลือแรงงานผู้ประกันตนมาตรา 33 ในชื่อ “ม.33 เรารักกัน” โดยนายกรัฐมนตรี อยากให้ครบทุกคนที่มีสิทธิดังกล่าว

หลังจากนี้จะมีการกดปุ่มเปิดให้ลงทะเบียนออนไลน์ คนที่มีแอปฯ เป่าดัง อยู่แล้วก็ต้องลงทะเบียนออนไลน์ เพื่อยืนยันสิทธิเช่นเดียวกัน โดยย้ำว่า ผู้ที่จะได้รับสิทธิจะต้องเข้าหลักเงื่อนไข 3 ข้อ ได้แก่

- 1.เป็นคนไทย
- 2.มีเงินฝากในบัญชีไม่เกิน 500,000 บาท

3.และเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 33 ซึ่งคาดว่าจะมีผู้รับสิทธิที่เข้าเงื่อนไขนี้ประมาณ 9 ล้านคน จากผู้ประกันตน 11 ล้านคน

นายสุชาติ กล่าวว่า นอกจากนี้นายฯ ฝากไปพิจารณาเรื่องเงินทุนชราภาพ ให้แก้ปัญหาให้เร็วที่สุด โดยทางออกมี 2 ทาง ในการแก้ปัญหาระยะยาวคือการแก้พ.ร.บ. ส่วนการแก้ปัญหาระยะสั้นกำลังหาหรือกลยฎีกาตีความอยู่ว่าจะสามารถนำเงินมาลงทุนกับผู้ประกันตนได้หรือไม่ อย่างเช่นกันปล่อยกู้ให้กับผู้ประกันตนในอัตราดอกเบี้ยต่ำร้อยละ 2 ต่อปี

กรณีที่กลุ่มนักร้อง นักดนตรี ที่เรียกร้องให้ชดเชยเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบเป็นเงินสดว่าตนเองก็เคยเป็นผู้ใช้แรงงาน บางครั้งมีเงินสดก็เอาไว้ใช้จ่ายในสิ่งที่ต้องใช้เงินสดไว้ใช้ในสิ่งที่ใช้ไม่ได้ เช่นค่าเทอม ค่าเช่าบ้าน ส่วนการซื้อของกินของใช้ก็ใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป่าดังแทน ซึ่งต้องรู้จักบริหารจัดการ เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน สรุปลงทบทวน “ม.33 เรารักกัน” จ่าย 4,000 บาท โดยจะโอนให้สัปดาห์ละ 1,000 บาท ต้องลงทะเบียน มี "เป่าดัง" 2 ล้านคนโดนตัดสิทธิ คาดว่า จะมีผู้รับสิทธิที่เข้าเงื่อนไขอยู่ในระบบประกันตน ม. 33 นี้ประมาณ 9 ล้านคน (โดย PPTV Online)

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2564 ที่กระทรวงแรงงาน นายสุชาติ ชมกลิ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ให้การต้อนรับ นายมานิตย์ พรหมการีย์กุล ประธานสภาองค์กรลูกจ้างแรงงานยานยนต์แห่งประเทศไทย พร้อมด้วยนายสันติ ปฏิภาณรัตน์ เลขาธิการสมาคมผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างแห่งประเทศไทย และรองประธานสหพันธ์แรงงานนอก

ระบบ เพื่อให้กำลังใจและสนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือกรณีผู้ประกันตนมาตรา 33 ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แม้ว่าที่ผ่านมาสถานประกอบการไม่ได้หยุดกิจการทั้งหมด แต่สถานประกอบการหลายแห่งได้ลดค่าจ้าง และลดโอทีพนักงานลง ซึ่งพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้สั่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานให้ดำเนินการช่วยเหลือ จนในที่สุดมีมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) โครงการ ม33 เรารักกัน เพื่อช่วยเหลือผู้ประกันตนมาตรา 33 ที่มีจำนวน 9.27 ล้านคน

นายมานิตย์ พรหมการีย์กุล ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอบคุณรัฐบาล และรัฐมนตรีฯ ที่เห็นความสำคัญของพี่น้องแรงงานในระบบประกันสังคมมาตรา 33 ที่ช่วยผลักดันช่วยเหลือผู้ประกันตนให้ได้รับเงินช่วยเหลือจากผลกระทบโควิด-19 คนละ 4,000 บาท (<https://www.dailynews.co.th/>)

นายมนัส โกศล ได้ให้สัมภาษณ์กับทางสถานีวิทยุรัฐสภา เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2564 โดย

ขอสรุปบางประเด็นได้ดังนี้ การระบาดระลอก 2 ของโควิด-19 ได้มีการคุยกันกับผู้นำแรงงานเรื่องการช่วยเหลือ ซึ่งทางสภาฯ ได้ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีเพื่อการปลดล็อกให้ผู้ประกันตนและข้าราชการ ลูกจ้างภาครัฐได้ด้วย และได้คุยกับรัฐมนตรีได้ปรึกษานายกรัฐมนตรี มีการปลดล็อกให้สิทธิผู้ประกันตนเสียงสะท้อนของผู้ประกันตนในการลงทะเบียนขอพ่วงไปเกือบ 8 ล้านคน ซึ่งมีผู้ประกันตนที่ได้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐอีกราวล้านคน ก็ตัดสิทธิไปได้สิทธิเราชนะ กลุ่มแรงงานต่างด้าวสิทธิประกันสังคมทำงานในประเทศก็ควรได้ แต่ว่า รัฐบาลก็ตอบว่าเฉพาะคนไทยเท่านั้น เพราะเป็นเงินกู้ที่รัฐกู้มา ก็อยากจะบอกกับรัฐบาลว่าหากจะมีการเยียวยาครั้งใหม่ พี่น้องแรงงานข้ามชาติก็เป็นแรงงานกลุ่มหนึ่งที่มาทำงานในประเทศไทย ทำให้เศรษฐกิจดีหมุนเวียนได้ แรงงานกลุ่มนี้ก็ควรได้รับด้วย

(เรียบเรียงโดย วาสนา ลำดี)